

REGULAMENTUL (CE) NR. 883/2004 din 29 aprilie 2004
privind coordonarea sistemelor de securitate socială (Text cu relevanță pentru SEE și pentru Elveția)

EMITENT: Parlamentul European și Consiliul
PRIMA PUBLICARE: Jurnalul Oficial nr. L 166/2004, p. 1 - 123
Descriptor CELEX: 32004R0883
Descriptor natural: Regulament 883 2004
Descriptor serial: Regulament 2004 883

Numai legislația Comunităților Europene tipărită în ediția pe hârtie a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene este considerată autentică.

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolele 42 și 308 ale acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei, prezentată după consultarea partenerilor sociali și a Comisiei administrative pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți*1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European*2),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat*3),

întrucât:

(1) Regulile de coordonare a sistemelor naționale de securitate socială se înscriu în cadrul liberei circulații a persoanelor și trebuie să contribuie la îmbunătățirea nivelului de viață și a condițiilor de încadrare în muncă a acestora.

(2) Tratatul nu prevede alte competențe decât cele menționate la articolul 308 pentru a se lua măsuri adecvate în domeniul securității sociale pentru alte persoane decât salariații.

(3) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială salariaților, persoanelor care desfășoară activități independente și membrilor familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității*4) a fost modificat și actualizat cu numeroase ocazii, pentru a se lua în considerare atât evoluțiile la nivel comunitar, inclusiv hotărârile Curții de Justiție, cât și modificările legislative la nivel național. Acești factori au contribuit la crearea unor reguli comunitare de coordonare complicate și voluminoase. Înlocuirea acestor reguli prin modernizarea și simplificarea lor este, prin urmare, esențială pentru a se atinge scopul liberei circulații a persoanelor.

(4) Este necesar să se respecte caracteristicile proprii legislațiilor interne privind securitatea socială și să se elaboreze un sistem unic de coordonare.

(5) În cadrul acestei coordonări, este necesar să se garanteze tratamentul egal în Comunitate, conform diferitelor legislații interne, pentru persoanele în cauză.

(6) Legătura strânsă dintre legislațiile privind securitatea socială și dispozițiile contractuale care le completează sau le înlocuiesc și care au făcut obiectul unei decizii a autorităților publice, prin care au devenit obligatorii sau li s-a extins domeniul de aplicare, poate necesita o protecție similară cu cea oferită de prezentul regulament, în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor respective. Un prim pas ar putea fi evaluarea experienței statelor membre care au notificat aceste regimuri.

(7) Date fiind diferențele majore care există între legislațiile interne cu privire la persoanele reglementate, este preferabil să se stabilească principiul în conformitate cu care prezentul regulament se aplică resortisanților unui stat membru, apatrizilor și refugiaților rezidenți pe teritoriul unui stat membru, care sunt sau au fost supuși legislației de securitate socială dintr-unul sau mai multe state membre, precum și membrilor familiilor acestora și urmașilor lor.

(8) Principiul general al egalității de tratament este de o deosebită importanță pentru lucrătorii care nu sunt rezidenți în statul membru în care lucrează, inclusiv pentru lucrătorii frontalieri.

(9) Curtea de Justiție și-a exprimat, în repetate rânduri, opinia cu privire la posibilitatea asimilării prestațiilor, veniturilor și faptelor. Acest principiu trebuie adoptat în mod expres și dezvoltat, respectându-se fondul și spiritul hotărârilor judecătorești.

(10) Cu toate acestea, principiul asimilării anumitor fapte sau evenimente desfășurate pe teritoriul unui alt stat membru cu fapte sau evenimente similare desfășurate pe teritoriul statului membru a cărui legislație este aplicabilă nu ar trebui să interfereze cu principiul cumulării perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru cu cele realizate în temeiul legislației statului membru competent. Perioadele realizate în temeiul legislației unui alt stat membru trebuie așadar să fie luate în considerare doar prin aplicarea principiului cumulării perioadelor.

(11) Asimilarea faptelor sau a evenimentelor desfășurate într-un stat membru nu poate în nici un caz determina ca alt stat membru să devină competent sau ca legislația acestuia să devină aplicabilă.

(12) Pe baza proporționalității, este necesar să se asigure ca principiul asimilării faptelor sau evenimentelor să nu conducă la rezultate nejustificate din punct de vedere obiectiv sau la cumulul unor prestații de același tip pentru aceeași perioadă.

(13) Regulile de coordonare trebuie să garanteze că persoanele care se deplasează în interiorul Comunității, precum și persoanele aflate în întreținere și urmașii acestora, își păstrează drepturile și avantajele dobândite și în curs de a fi dobândite.

(14) Aceste obiective trebuie să fie atinse în special prin cumularea tuturor perioadelor luate în considerare în conformitate cu diferite legislații interne, în

scopul dobândirii și menținerii dreptului la prestații și al calculării valorii acestor prestații, precum și prin oferirea de prestații diverselor categorii de persoane incluse în prezentul regulament.

(15) Este necesar ca persoanele care se deplasează în Comunitate să se supună regimului de securitate socială a unui singur stat membru, pentru a se evita suprapunerea dispozițiilor legislațiilor interne aplicabile, precum și complicațiile care pot rezulta din această cauză.

(16) În interiorul Comunității, nu există în principiu nici o justificare pentru ca drepturile de securitate socială să depindă de locul de reședință al persoanei în cauză. Cu toate acestea, în anumite cazuri, în special în ceea ce privește prestațiile speciale ce au legătură cu mediul economic și social al persoanei în cauză, locul de reședință poate fi luat în considerare.

(17) În vederea garantării, într-un mod cât mai eficient, egalitatea de tratament pentru toate persoanele încadrate în muncă pe teritoriul unui stat membru, este adecvat să se stabilească, în general, ca legislație aplicabilă legislația statului membru în care persoana în cauză își desfășoară activitatea salariată sau independentă.

(18) În anumite situații care justifică alte criterii de aplicabilitate, este necesar să se facă derogare de la regula menționată.

(19) În anumite cazuri, prestațiile de maternitate și cele de paternitate asimilate pot fi acordate mamei sau tatălui. Dat fiind că în ceea ce îl privește pe tată, aceste prestații sunt diferite de prestațiile parentale și pot fi asimilate prestațiilor de maternitate în sens restrâns, în măsura în care acestea sunt acordate în primele luni de viață ale copilului, este adecvat ca prestațiile de maternitate și cele de paternitate asimilate să fie reglementate în comun.

(20) În ceea ce privește prestațiile de boală, de maternitate și cele de paternitate asimilate, este necesar să se asigure protecția persoanelor asigurate, precum și a membrilor familiilor acestora, care sunt rezidenți sau au drept de ședere într-un alt stat membru decât statul membru competent.

(21) Dispozițiile privind prestațiile de boală, de maternitate și cele de paternitate asimilate au fost elaborate în temeiul jurisprudenței Curții de Justiție. S-au îmbunătățit dispozițiile privind acordul prealabil, luându-se în considerare deciziile pertinente ale Curții de Justiție.

(22) Poziția specifică a solicitanților și titularilor de pensii, precum și a membrilor familiilor acestora, face necesară adoptarea unor dispoziții care să reglementeze asigurarea de sănătate, adaptate la această situație.

(23) Având în vedere diferențele dintre diferitele sisteme naționale, este adecvat ca statele membre să prevadă, în cazul în care este posibil, că membrii de familie ai lucrătorilor frontaliери pot primi îngrijiri medicale în statul membru în care aceștia își desfășoară activitatea.

(24) Este necesar să se prevadă dispoziții specifice pentru a reglementa nesuprapunerea prestațiilor de boală în natură și a prestațiilor de boală în numerar, care sunt de aceeași natură ca și cele care au făcut obiectul hotărârilor Curții de Justiție în cauzele nr. C-215/99, Jauch, și nr. C-160/96, Molenaar, cu condiția ca prestațiile respective să acopere același risc.

(25) În ceea ce privește prestațiile pentru accidente de muncă și boli profesionale, este important să se reglementeze situația persoanelor care sunt rezidenți sau au drept de ședere într-un stat membru, altul decât statul membru competent, cu scopul de a asigura protecția acestora.

(26) Este important să se elaboreze un sistem de coordonare a prestațiilor de invaliditate, care să respecte caracteristicile specifice legislației naționale, în special în ceea ce privește recunoașterea invalidității și agravarea acesteia.

(27) Este necesar să se elaboreze un sistem de acordare a prestațiilor pentru limită de vârstă și a indemnizației de urmaș, în cazul în care persoana în cauză a fost supusă legislației unuia sau mai multor state membre.

(28) Este adecvat să se prevadă un quantum al pensiei calculat în conformitate cu metoda utilizată pentru cumulare și calcul pro-rata și garantat de dreptul comunitar, în cazul în care aplicarea legislației interne, inclusiv a clauzelor privind reducerea, suspendarea sau eliminarea, se dovedește mai puțin favorabilă decât metoda menționată.

(29) Pentru a proteja lucrătorii migranți și urmașii acestora împotriva aplicării extrem de riguroase a legislației interne cu privire la reducere, suspendare sau eliminare, este necesar să se introducă dispoziții care să condiționeze strict aplicarea acestor clauze.

(30) După cum a reafirmat în mod constant Curtea de Justiție, Consiliul nu este considerat competent să adopte reguli care să limiteze cumularea a două sau mai multe pensii dobândite în state membre diferite, printr-o reducere a valorii pensiei dobândite exclusiv în conformitate cu legislația internă.

(31) Potrivit Curții de Justiție, este rolul legiuitorului național să adopte asemenea reguli, luând în considerare faptul că legislatorul Comunității trebuie să stabilească limitele în care se pot aplica dispozițiile dreptului intern privind reducerea, suspendarea sau retragerea unei pensii.

(32) Pentru a se încuraja mobilitatea lucrătorilor, este necesar, în special, să se faciliteze căutarea de locuri de muncă în diferite state membre. Este așadar necesar să se asigure o coordonare mai completă și mai eficientă între regimurile de asigurări de șomaj și serviciile de ocupare a forței de muncă din toate statele membre.

(33) Este necesar ca regimuri legale de pre-pensionare să fie incluse în domeniul de aplicare a prezentului regulament, garantându-se astfel egalitatea de tratament și posibilitatea exportării prestațiilor de pre-pensionare, precum și acordarea

prestațiilor familiale și de îngrijire a sănătății persoanelor în cauză, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament. Cu toate acestea, este adecvat să se excludă regula cumulării perioadelor pentru obținerea dreptului la aceste prestații, întrucât regimuri legale de pre-pensionare există doar într-un număr foarte limitat de state membre.

(34) Deoarece prestațiile familiale au un domeniu de aplicare foarte larg, în măsura în care unele acoperă situații care ar putea fi descrise drept clasice, în timp ce altele se disting prin caracterul lor specific, acestea din urmă făcând obiectul hotărârilor Curții de Justiție în cauzele comune C-245/94 și C-312/94, Hoever și Zachow, și în cauza C-275/96, Kuusijärvi, este necesar să se reglementeze toate aceste prestații.

(35) Pentru a se evita cumulumul nejustificat de prestații, este necesar să se stabilească reguli de prioritate în cazul cumulului de drepturi la prestații familiale în temeiul legislației statului membru competent și în temeiul legislației statului membru de reședință al membrilor de familie.

(36) Avansurile din pensiile alimentare sunt avansuri recuperabile, care au scopul de a compensa nerespectarea de către un părinte a obligației legale de a-și întreține propriul copil, obligație ce derivă din dreptul familiei. Prin urmare, aceste avansuri nu trebuie asimilate prestațiilor directe care rezultă din ajutorul social plătit în favoarea familiilor. Date fiind aceste particularități, regulile de coordonare nu trebuie să se aplice acestor avansuri din pensii alimentare.

(37) În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție, dispozițiile care derogă de la principiul exportabilității prestațiilor de securitate socială trebuie să fie interpretate limitativ. Acest lucru înseamnă că dispozițiile respective se pot aplica doar în cazul prestațiilor care îndeplinesc condițiile precizate. Prin urmare, capitolul 9 de la titlul III din prezentul regulament se aplică doar în cazul prestațiilor enumerate în anexa X la prezentul regulament, care sunt totodată speciale și de tip necontributiv.

(38) Este necesar să se instituie o comisie administrativă, formată dintr-un reprezentant al guvernului din fiecare stat membru, având ca sarcină, în special, să rezolve orice problemă administrativă sau de interpretare ce rezultă din dispozițiile prezentului regulament și să promoveze colaborarea între statele membre.

(39) S-a constatat că dezvoltarea și utilizarea serviciilor de prelucrare a informației pentru schimbul de informații necesită crearea unei comisii tehnice, sub egida comisiei administrative, cu responsabilități specifice în domeniul prelucrării informației.

(40) Utilizarea serviciilor de prelucrare a informației pentru schimbul de date dintre instituții necesită dispoziții care să garanteze că documentele schimbate sau emise prin mijloace electronice sunt acceptate în același mod ca și documentele pe suport de hârtie. Aceste schimburi de informații se realizează cu respectarea

dispozițiilor comunitare în materie de protecție a persoanelor fizice cu privire la prelucrarea și libera circulație a datelor cu caracter personal.

(41) Este necesar să se prevadă dispoziții speciale care să corespundă caracteristicilor proprii legislațiilor interne, pentru a se facilita aplicarea regulilor de coordonare.

(42) În conformitate cu principiul proporționalității și cu principiul de bază în temeiul căruia prezentul regulament trebuie să se aplice tuturor cetățenilor Uniunii Europene, precum și pentru a se găsi o soluție care să ia în considerare constrângerile care ar putea rezulta din caracteristicile speciale ale sistemelor bazate pe rezidență, s-a considerat oportun să se prevadă o derogare specială, prin introducerea unui punct referitor la "DANEMARCA" în anexa XI. Într-adevăr, această derogare, care se limitează la dreptul la pensie socială doar pentru noua categorie de "persoane inactive", la care se extinde prezentul regulament, este justificată de trăsăturile specifice ale sistemului în vigoare în Danemarca și de faptul că pensia respectivă se poate exporta după o perioadă de rezidență de zece ani, în conformitate cu legislația daneză în vigoare (Legea pensiilor).

(43) În conformitate cu principiul egalității de tratament, se consideră oportun să se prevadă o derogare specială prin introducerea unui punct referitor la "FINLANDA" în anexa XI. Această derogare, care se limitează la pensiile naționale acordate pe criteriul rezidenței, este justificată de caracteristicile specifice ale legislației finlandeze în materie de securitate socială, obiectivul acesteia fiind acela de a asigura o valoare a pensiei naționale care să nu fie mai mică decât valoarea pensiei naționale calculate ca și cum toate perioadele de asigurare realizate în orice alt stat membru ar fi fost realizate în Finlanda.

(44) Este necesar să se introducă un nou regulament de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71. Este totuși necesar ca Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 să rămână în vigoare și ca efectele sale juridice să se mențină în sensul anumitor acte și acorduri comunitare la care Comunitatea este parte, în scopul asigurării certitudinii juridice.

(45) Dat fiind că obiectivul acțiunii preconizate, adică adoptarea măsurilor de coordonare care să garanteze exercitarea eficientă a dreptului la libera circulație a persoanelor, nu se poate realiza într-o măsură suficientă de către statele membre și, prin urmare, datorită amplitudinii și efectelor acțiunii respective, se poate realiza mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, consacrat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestui obiectiv,

*1) JO C 38, 12.2.1999, p. 10.

*2) JO C 75, 15.3.2000, p. 29.

*3) Avizul Parlamentului European din 3 septembrie 2003 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial). Poziția comună a Consiliului din 26 ianuarie 2004 (JO C 79 E, 30.3.2004, p. 15) și Poziția Parlamentului European din 20 aprilie 2004 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 26 aprilie 2004.

*4) JO L 149, 5.7.1971, p. 2. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1386/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 187, 10.7.2001, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

ART. 1

Definiții

În sensul prezentului regulament:

(a) prin "activitate salariată" se înțelege orice activitate sau situație echivalentă considerată ca atare, în aplicarea legislației de securitate socială din statul membru în care se desfășoară această activitate sau în care există situația echivalentă;

(b) prin "activitate independentă" se înțelege orice activitate sau situație echivalentă considerată ca atare, în aplicarea legislației de securitate socială din statul membru în care se desfășoară această activitate sau în care există situația echivalentă;

(c) prin "persoană asigurată" se înțelege, în raport cu diferitele ramuri de securitate socială prevăzute de titlul III capitolele 1 și 3, orice persoană care îndeplinește condițiile impuse de legislația statului membru competent în temeiul titlului II pentru a avea dreptul la prestații, luând în considerare dispozițiile prezentului regulament;

(d) prin "funcționar" se înțelege orice persoană considerată astfel sau asimilată de către statul membru de care aparține administrația al cărei salariat este;

(e) prin "regim special pentru funcționari" se înțelege orice regim de securitate socială care diferă de regimul general aplicabil salariaților din statul membru interesat și care vizează în mod direct toți funcționarii sau anumite categorii de funcționari publici;

(f) prin "lucrător frontalier" se înțelege orice persoană care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru și care este rezidentă în alt stat membru, în care se întoarce de regulă zilnic sau cel puțin o dată pe săptămână;

(g) "refugiat" are sensul pe care i-l atribuie articolul 1 din Convenția privind statutul refugiaților, semnată la Geneva la 28 iulie 1951;

(h) "apatrid" are sensul pe care i-l atribuie articolul 1 din Convenția privind statutul apatrizilor, semnată la New York la 28 septembrie 1954;

(i) prin "membru de familie" se înțelege:

1. (i) orice persoană definită sau recunoscută ca membru de familie sau desemnată ca membru al gospodăriei de către legislația în temeiul căreia sunt acordate prestațiile;

(ii) în ceea ce privește prestațiile în natură în temeiul titlului III, capitolul 1 pentru boală, maternitate și prestațiile de paternitate asimilate, orice persoană definită sau recunoscută ca membru de familie sau desemnată ca membru al gospodăriei de către legislația statului membru în care este rezidentă;

2. în cazul în care legislația statului membru, care este aplicabilă în temeiul punctului (1), nu face deosebire între membrii de familie și alte persoane cărora li se aplică legislația menționată, soțul/soția, copiii minori și copiii aflați în întreținere care au atins vârsta majoratului se consideră a fi membri de familie;

3. în cazul în care, în conformitate cu legislația aplicabilă în temeiul punctelor (1) și (2), o persoană este considerată membru de familie sau membru al gospodăriei doar în cazul în care locuiește în aceeași gospodărie cu persoana asigurată sau titularul de pensie, această condiție se consideră îndeplinită dacă persoana respectivă se află în principal în întreținerea asiguratului sau titularului de pensie;

(j) prin "reședință" se înțelege locul în care o persoană este rezidentă în mod obișnuit;

(k) prin "ședere" se înțelege reședința temporară;

(l) prin "legislație" se înțelege pentru fiecare stat membru, actele cu putere de lege și actele administrative, precum și orice alte măsuri de aplicare care se referă la ramurile de securitate socială prevăzute de articolul 3 alineatul (1).

Acest termen exclude clauzele contractuale, altele decât cele care servesc la punerea în aplicare a unei obligații de asigurare care rezultă din actele cu putere de lege și actele administrative prevăzute la paragraful anterior sau care au făcut obiectul unei decizii a autorităților publice cu privire la caracterul lor obligatoriu sau cu privire la extinderea domeniului de aplicare, cu condiția ca statul membru interesat să facă o declarație în acest sens, notificată președintelui Parlamentului European și președintelui Consiliului Uniunii Europene. Această declarație se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;

(m) prin "autoritate competentă" se înțelege, pentru fiecare stat membru, ministrul, ministrii sau o altă autoritate corespunzătoare de care aparțin regimurile de securitate socială pe întreg teritoriul sau în orice parte a statului membru respectiv;

- (n) prin "comisie administrativă" se înțelege comisia prevăzută la articolul 71;
- (o) prin "regulament de aplicare" se înțelege regulamentul prevăzut la articolul 89;
- (p) prin "instituție" se înțelege, pentru fiecare stat membru, organismul sau autoritatea responsabilă de aplicarea întregii legislații sau a unei părți din aceasta;
- (q) prin "instituție competentă" se înțelege:
- (i) instituția la care este afiliată persoana în cauză la data la care solicită prestația sau
- (ii) instituția de la care persoana în cauză are sau ar avea dreptul să primească prestații, în cazul în care aceasta sau unul sau mai mulți membri ai familiei sale ar fi rezidenți în statul membru în care este situată instituția sau
- (iii) instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru în cauză sau
- (iv) în cazul unui regim referitor la obligațiile angajatorului cu privire la prestațiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1), fie angajatorul, fie asigurătorul implicat sau, în lipsa acestora, organismul sau autoritatea desemnată de autoritatea competentă a statului membru în cauză;
- (r) prin "instituția de la locul de reședință" și "instituția de la locul de ședere" se înțelege instituția care este abilitată să acorde prestații la locul de reședință al persoanei interesate, respectiv instituția abilitată să acorde prestații la locul de ședere al persoanei interesate, în conformitate cu legislația aplicată de instituția respectivă sau, în cazul în care nu există o astfel de instituție, de instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru în cauză;
- (s) prin "stat membru competent" se înțelege statul membru în care este situată instituția competentă;
- (t) prin "perioadă de asigurare" se înțeleg perioadele de cotizare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, definite sau recunoscute ca perioade de asigurare de către legislația în temeiul căreia au fost realizate sau considerate realizate, precum și toate perioadele asimilate acestora, în măsura în care sunt considerate de legislația menționată ca fiind echivalente cu perioade de asigurare;
- (u) prin "perioadă de încadrare în muncă" sau "perioadă de activitate independentă" se înțeleg perioade definite sau recunoscute astfel de legislația în temeiul căreia au fost realizate, precum și toate perioadele asimilate acestora, în măsura în care sunt recunoscute de legislația menționată ca fiind echivalente cu perioadele de încadrare în muncă sau de activitate independentă;
- (v) prin "perioadă de rezidență" se înțeleg perioadele definite sau recunoscute ca atare de către legislația în temeiul căreia au fost realizate sau considerate realizate;
- (w) "pensia" include, de asemenea, indemnizațiile, prestațiile în capital care le pot substitui și plățile efectuate cu titlu de rambursare a cotizațiilor, precum și, sub

rezerva dispozițiilor din titlul III, majorările rezultate din reevaluare sau alocațiile suplimentare;

(x) prin "prestație de pre-pensionare" se înțeleg toate prestațiile în numerar, altele decât ajutorul de șomaj sau pensia anticipată, acordate începând de la o anumită vârstă lucrătorilor care și-au redus, încetat sau suspendat activitățile profesionale până la vârsta la care îndeplinesc condițiile pentru obținerea unei pensii pentru limită de vârstă sau a unei pensii anticipate, primirea acesteia nefiind condiționată de disponibilitatea persoanei în cauză față de serviciile de ocupare a forței de muncă din statul competent; prin "prestație anticipată pentru limită de vârstă" se înțelege o prestație acordată înainte ca persoana în cauză să fi atins vârsta normală de pensionare și care fie continuă să fie furnizată după atingerea vârstei menționate, fie este înlocuită cu o altă pensie pentru limită de vârstă;

(y) prin "ajutor de deces" se înțelege orice plată unică făcută în caz de deces, cu excepția prestațiilor în capital prevăzute la litera (w);

(z) "prestații familiale": toate prestațiile în natură sau în numerar pentru acoperirea cheltuielilor familiei, cu excepția avansurilor din pensiile alimentare și a alocațiilor speciale de naștere sau de adopție prevăzute în anexa I.

ART. 2

Domeniul de aplicare personal

(1) Prezentul regulament se aplică resortisanților unuia din statele membre, apatrizilor și refugiaților care sunt rezidenți într-un stat membru și care se află sau s-au aflat sub incidența legislației unuia sau mai multor state membre, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora.

(2) Prezentul regulament se aplică, de asemenea, urmașilor persoanelor care s-au aflat sub incidența legislației unuia sau mai multor state membre, indiferent de cetățenia acestor persoane, în cazul în care urmașii lor sunt resortisanți ai unui stat membru sau apatrizi sau refugiați care sunt rezidenți într-unul din statele membre.

ART. 3

Domeniul de aplicare material

(1) Prezentul regulament se aplică tuturor legislațiilor referitoare la ramurile de securitate socială privind:

- (a) prestațiile de boală;
- (b) indemnizațiile de maternitate și de paternitate asimilate;
- (c) indemnizațiile de invaliditate;
- (d) prestațiile pentru limită de vârstă;
- (e) prestațiile de urmaș;
- (f) prestațiile în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale;
- (g) ajutoarele de deces;
- (h) ajutoarele de șomaj;
- (i) prestațiile de pre-pensionare;

(j) prestațiile familiale.

(2) Cu excepția cazului în care anexa XI prevede altfel, prezentul regulament se aplică regimurilor de securitate socială generale și speciale, de tip contributiv sau necontributiv, precum și regimurilor referitoare la obligațiile unui angajator sau armator.

(3) Prezentul regulament se aplică și în cazul prestațiilor speciale în numerar, de tip necontributiv, prevăzute la articolul 70.

(4) Cu toate acestea, dispozițiile titlului III din prezentul regulament nu aduc atingere dispozițiile legale ale statelor membre cu privire la obligațiile armatorului.

(5) Prezentul regulament nu se aplică nici asistenței sociale sau medicale, nici regimurilor de prestații pentru victimele de război sau pentru compensarea consecințelor unui război.

ART. 4

Egalitatea de tratament

Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament beneficiază de aceleași prestații și sunt supuse aceluiași obligații, în temeiul legislației unui stat membru, ca și resortisanții aceluia stat membru.

ART. 5

Asimilarea prestațiilor, veniturilor, faptelor sau evenimentelor

Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel și în temeiul dispozițiilor speciale de aplicare prevăzute, se aplică următoarele dispoziții:

(a) în cazul în care, în temeiul legislației statului membru competent, beneficiul prestațiilor de securitate socială sau al altor venituri produce anumite efecte juridice, dispozițiile în cauză din legislația respectivă sunt, de asemenea, aplicabile în cazul beneficiului prestațiilor echivalente dobândite în temeiul legislației unui alt stat membru sau al veniturilor dobândite într-un alt stat membru;

(b) în cazul în care, în temeiul legislației statului membru competent, anumite fapte sau evenimente produc efecte juridice, statul membru respectiv ia în considerare faptele sau evenimentele similare desfășurate în oricare alt stat membru, ca și cum ar fi avut loc pe teritoriul său.

ART. 6

Cumularea perioadelor

Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație condiționează:

- dobândirea, menținerea, durata sau recuperarea dreptului la prestații;
- beneficiul unei anumite legislații

sau

- accesul la sau scutirea de asigurări obligatorii, facultative continue sau voluntare,

de realizarea perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență, ia în considerare, atât cât este necesar, perioadele de asigurare, de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru, ca și cum ar fi fost realizate în temeiul legislației pe care o aplică.

ART. 7

Eliminarea clauzelor de rezidență

Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, prestațiile în numerar care se plătesc în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre sau al prezentului regulament nu pot face obiectul nici unei reduceri, modificări, suspendări, retrageri sau confiscări în temeiul faptului că beneficiarul sau membrii familiei acestuia sunt rezidenți într-un stat membru, altul decât cel în care este situată instituția responsabilă de furnizarea prestației.

ART. 8

Relațiile dintre prezentul regulament și alte instrumente de coordonare

(1) În domeniul său de aplicare, prezentul regulament înlocuiește orice convenție de securitate socială aplicabilă între statele membre. Cu toate acestea, anumite dispoziții ale convențiilor de securitate socială, realizate de statele membre înainte de data aplicării prezentului regulament continuă să se aplice, în măsura în care acestea sunt mai favorabile pentru beneficiarii lor sau în cazul în care sunt rezultatul unor împrejurări istorice speciale și au un efect limitat în timp. Pentru a rămâne în vigoare, aceste dispoziții trebuie să figureze în anexa II. În cazul în care, din motive obiective, nu este posibil ca unele dintre aceste dispoziții să se extindă la toate persoanele cărora li se aplică prezentul regulament, acest lucru trebuie să fie precizat.

(2) În cazul în care este necesar, două sau mai multe state membre pot încheia între ele convenții în temeiul principiilor prezentului regulament și în spiritul acestuia.

ART. 9

Declarații ale statelor membre privind domeniul de aplicare a prezentului regulament

(1) Statele membre notifică în scris Comisiei Comunităților Europene declarațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (1), legislațiile și regimurile prevăzute la articolul 3, convențiile prevăzute la articolul 8 alineatul (2), prestațiile minime menționate la articolul 58, precum și modificările de fond care ar urma să fie introduse ulterior. Aceste notificări indică data intrării în vigoare a legilor și regimurilor respective sau, în cazul declarațiilor prevăzute la articolul 1 alineatul (1), data de la care prezentul regulament este aplicabil în cazul regimurilor prevăzute în declarațiile statelor membre.

(2) Aceste notificări se prezintă anual Comisiei Comunităților Europene și se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

ART. 10

Prevenirea cumulului de prestații

Cu excepția cazului în care se prevede altfel, prezentul regulament nici nu conferă, nici nu menține dreptul de a beneficia de mai multe prestații de același tip, pentru aceeași perioadă de asigurare obligatorie.

TITLUL II

STABILIREA LEGISLAȚIEI APLICABILE

ART. 11

Reguli generale

(1) Persoanele cărora li se aplică prezentul regulament sunt supuse legislației unui singur stat membru. Această legislație se stabilește în conformitate cu prezentul titlu.

(2) În aplicarea prezentului titlu, persoanele cărora li se acordă o prestație în numerar ca urmare sau ca o consecință a desfășurării unei activități salariate sau independente se consideră că desfășoară activitatea menționată. Această dispoziție nu se aplică în cazul pensiei de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș, sau al indemnizațiilor pentru accidente de muncă, boli profesionale sau al prestațiilor de boală în numerar, care acoperă tratamentul pentru o perioadă nelimitată.

(3) Sub rezerva articolelor 12 - 16:

(a) persoana care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru se supune legislației din statul membru respectiv;

(b) funcționarii se supun legislației din statul membru de care aparține administrația ai căror salariați sunt;

(c) persoana care beneficiază de ajutor de șomaj în conformitate cu articolul 65, în temeiul legislației statului membru de reședință, se supune legislației statului membru respectiv;

(d) persoana convocată sau concentrată pentru îndeplinirea obligațiilor militare sau efectuarea serviciului civil într-un stat membru se supune legislației statului membru respectiv;

(e) orice altă persoană căreia nu i se aplică literele (a) - (d) se supune legislației statului membru de reședință, fără a se aduce atingere altor dispoziții din prezentul regulament, care îi garantează prestații în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre.

(4) În sensul prezentului titlu, activitatea salariată sau independentă care se desfășoară în mod obișnuit la bordul unei nave sub pavilionul unui stat membru se

consideră activitate desfășurată în statul membru respectiv. Cu toate acestea, un salariat care își desfășoară activitatea la bordul unei nave sub pavilionul unui stat membru și care este remunerat pentru această activitate de către o întreprindere sau de către o persoană al cărei sediu sau domiciliu se află în alt stat membru, se supune legislației celui de-al doilea stat membru, în cazul în care își are reședința în statul membru respectiv. Întreprinderea sau persoana care plătește remunerația se consideră angajator în sensul legislației menționate.

ART. 12

Reguli speciale

(1) Persoana care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru, pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru, și care este detașată de angajatorul respectiv în alt stat membru pentru a lucra pentru angajator continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească douăzeci și patru de luni și să nu fi fost trimisă să înlocuiască o altă persoană.

(2) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă într-un stat membru și care se deplasează în alt stat membru pentru a desfășura o activitate similară continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească douăzeci și patru de luni.

ART. 13

Desfășurarea de activități în două sau mai multe state membre

(1) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată în două sau mai multe state membre se supune:

(a) legislației statului membru de reședință, în cazul în care desfășoară o parte substanțială a activității sale în statul membru respectiv sau în cazul în care depinde de mai multe întreprinderi sau de mai mulți angajatori al căror sediu sau loc de desfășurare a activității se află în state membre diferite

sau

(b) legislației statului membru în care este situat sediul sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau angajatorului al cărui salariat este, în cazul în care persoana nu desfășoară o parte substanțială a activităților sale în statul membru de reședință.

(2) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă în două sau mai multe state membre se supune:

(a) legislației statului membru de reședință, în cazul în care exercită o parte substanțială a activității sale în statul membru respectiv sau

(b) legislației statului membru în care este situat centrul de interes al activităților sale, în cazul în care nu își are reședința într-unul din statele membre în care desfășoară o parte substanțială a activității sale.

(3) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată și o activitate independentă în state membre diferite se supune legislației statului membru în care desfășoară o activitate salariată sau, în cazul în care exercită o astfel de activitate în două sau mai multe state membre, legislației stabilite în conformitate cu alineatul (1).

(4) Persoana angajată ca funcționar într-un stat membru și care desfășoară o activitate salariată și o activitate independentă în unul sau mai multe state membre se supune legislației statului membru de care aparține administrația al cărei angajat este.

(5) În sensul legislației stabilite în conformitate cu aceste dispoziții, persoanele prevăzute la alineatele (1) - (4) sunt tratate ca și cum și-ar desfășura toate activitățile salariate sau independente și și-ar realiza toate veniturile în statul membru interesat.

ART. 14

Asigurarea voluntară sau asigurarea facultativă continuă

(1) Articolele 11 - 13 sunt aplicabile în cazul asigurării voluntare sau în cel al asigurării continue facultative numai în cazul în care, în ceea ce privește una din ramurile prevăzute la articolul 3 alineatul (1), într-un stat membru există doar un regim voluntar de asigurări.

(2) În cazul în care, în temeiul legislației unui stat membru, persoana în cauză se supune asigurării obligatorii în statul membru respectiv, aceasta nu poate fi supusă unui regim de asigurare voluntară sau de asigurare facultativă continuă într-un alt stat membru. În toate celelalte cazuri în care, pentru o ramură dată, există posibilitatea de a alege între mai multe regimuri de asigurare voluntară sau facultativă continuă, persoana în cauză poate fi admisă doar în cadrul regimului pe care l-a ales.

(3) Cu toate acestea, în ceea ce privește prestațiile de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș, persoana în cauză poate fi admisă în cadrul regimului de asigurare voluntară sau facultativă continuă a unui stat membru, chiar dacă aceasta se află în mod obligatoriu sub incidența legislației unui alt stat membru, cu condiția ca, într-o anumită etapă din activitatea sa profesională, să fi fost supusă legislației primului stat membru, luând în considerare că a desfășurat o activitate salariată sau independentă, și în măsura în care acest cumul este permis explicit sau implicit în temeiul legislației primului stat membru.

(4) În cazul în care legislația unui stat membru condiționează dreptul la asigurarea voluntară sau facultativă continuă de rezidența beneficiarului în statul membru respectiv, asimilarea rezidenței într-un alt stat membru, în conformitate cu articolul 5 litera (b), se aplică doar în cazul persoanelor care, la un moment dat în trecut, au fost supuse legislației primului stat membru în temeiul desfășurării unei activități salariate sau independente.

ART. 15

Agenții auxiliari ai Comunităților Europene

Agenții auxiliari ai Comunităților Europene pot alege între aplicarea legislației statului membru în care sunt încadrați în muncă și aplicarea legislației statului membru sub a cărui incidență s-au aflat ultima dată sau a legislației statului membru ai cărui resortisanți sunt, în ceea ce privește alte dispoziții decât cele privind alocațiile familiale, acordate în cadrul regimului aplicabil acestor agenți. Acest drept de opțiune, care poate fi exercitat numai o singură dată, se aplică de la data intrării în serviciu.

ART. 16

Derogări de la articolele 11 - 15

(a) Două sau mai multe state membre, autoritățile competente ale acestor state membre sau organismele desemnate de aceste autorități pot prevedea derogări de la articolele 11 - 15 de comun acord, în interesul anumitor persoane sau categorii de persoane.

(b) Persoana care primește o pensie sau pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre și care își are reședința într-un alt stat membru poate fi scutită, la cererea sa, de aplicarea legislației acestui din urmă stat, cu condiția să nu fie supusă legislației respective pentru că exercită o activitate salariată sau o activitate independentă.

TITLUL III

DISPOZIȚII SPECIALE APLICABILE DIFERITELOR CATEGORII DE PRESTAȚII

CAP. 1

Prestațiile de boală, de maternitate și de paternitate asimilate

Secțiunea 1

Persoanele asigurate și membrii familiilor acestora, cu excepția titularilor de pensie și a membrilor familiilor acestora

ART. 17

Reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent

Persoana asigurată sau membrii familiei acesteia care își au reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent beneficiază în statul membru de reședință de prestațiile în natură acordate, în numele instituției competente, de către instituția de la locul de reședință, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și cum ar fi fost asigurate în temeiul legislației menționate.

ART. 18

Șederea în statul membru competent, în cazul în care persoana își are reședința într-un alt stat membru. Dispoziții speciale aplicabile membrilor de familie ai lucrătorilor frontaliери

(1) Cu excepția cazului în care alineatul (2) prevede altfel, persoana asigurată și membrii familiei acesteia prevăzuți la articolul 17 pot beneficia, de asemenea, de prestații în natură în timpul șederii în statul membru competent. Prestațiile în natură se acordă de către instituția competentă pe cheltuiala sa, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și cum persoanele în cauză ar rezida în statul membru respectiv.

(2) Membrii familiei unui lucrător frontalier au dreptul la prestații în natură, în timpul șederii lor în statul membru competent, cu excepția cazului în care statul membru respectiv se află pe lista din anexa III. În acest caz, membrii familiei unui lucrător frontalier au dreptul la prestații în natură în statul membru competent în condițiile prevăzute la articolul 19 alineatul (1).

ART. 19

Șederea în afara statului membru competent

(1) Cu excepția cazului în care alineatul (2) prevede altfel, persoana asigurată și membrii familiei acesteia care au drept de ședere într-un alt stat membru decât statul membru competent pot beneficia de prestații în natură care se dovedesc necesare din motive medicale în timpul șederii lor, luându-se în considerare natura prestațiilor și durata estimată a șederii. Aceste prestații se acordă, în numele instituției competente, de către instituția de la locul de ședere, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și cum persoanele interesate ar fi fost asigurate în temeiul legislației menționate.

(2) Comisia administrativă întocmește o listă de prestații în natură care, pentru a fi acordate în timpul unei șederi într-un alt stat membru, necesită din rațiuni practice un acord prealabil între persoana în cauză și instituția care furnizează îngrijirea medicală.

ART. 20

Deplasarea în scopul beneficierii de prestații în natură. Autorizația de a primi un tratament adaptat în afara statului membru de reședință

(1) Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, o persoană asigurată care călătorește în alt stat membru pentru a beneficia de prestații în natură în timpul șederii sale trebuie să solicite autorizarea din partea instituției competente.

(2) Persoana asigurată care este autorizată de către instituția competentă să se deplaseze în alt stat membru în scopul de a primi un tratament adaptat stării sale beneficiază de prestațiile în natură acordate, în numele autorității competente, de către instituția de la locul de ședere, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și cum ar fi fost asigurată în temeiul legislației menționate.

Autorizația se acordă în cazul în care tratamentul respectiv se află printre prestațiile prevăzute de legislația statului membru pe teritoriul căruia este rezidentă persoana în cauză și în cazul în care acesteia nu i se poate acorda un astfel de tratament într-un termen justificat din punct de vedere medical, avându-se în vedere starea sa actuală de sănătate și evoluția probabilă a bolii sale.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică mutatis mutandis membrilor de familie ai persoanei asigurate.

(4) În cazul în care membrii familiei unei persoane asigurate își au reședința într-un alt stat membru decât statul membru în care își are reședința persoana asigurată și în cazul în care statul membru respectiv a optat pentru o rambursare pe baza unor sume fixe, costul prestațiilor în natură prevăzute la alineatul (2) se suportă de către instituția de la locul de reședință a membrilor de familie. În acest caz, în sensul alineatului (1), instituția de la locul de reședință a membrilor de familie se consideră instituție competentă.

ART. 21

Prestațiile în numerar

(1) Persoana asigurată și membrii familiei sale care își au reședința sau au drept de ședere într-un alt stat membru decât statul membru competent beneficiază de prestații în numerar acordate de instituția competentă în temeiul legislației pe care o aplică. Cu toate acestea, în cadrul unui acord între instituția competentă și instituția de la locul de reședință sau de ședere, aceste prestații pot fi acordate de către instituția de la locul de reședință sau de ședere în numele instituției competente, în conformitate cu legislația statului membru competent.

(2) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație prevede că prestațiile în numerar se calculează pe baza venitului mediu sau pe baza unei cotizații medii stabilește venitul mediu sau baza de cotizare medie exclusiv în funcție de veniturile înregistrate sau de bazele de cotizare aplicate în timpul perioadelor realizate în temeiul legislației menționate.

(3) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație prevede că prestațiile în numerar se calculează pe baza venitului forfetar ia în considerare exclusiv venitul forfetar sau, după caz, media veniturilor forfetare corespunzătoare perioadelor realizate în temeiul legislației menționate.

(4) Alineatele (2) și (3) se aplică mutatis mutandis în cazurile în care legislația aplicată de către instituția competentă definește o anumită perioadă de referință, care corespunde în totalitate sau parțial perioadelor pe care persoana în cauză le-a realizat în temeiul legislației unui alt stat membru sau altor state membre.

ART. 22

Solicitanții de pensie

(1) Persoana asigurată care, la prezentarea sau la examinarea unei cereri de pensie, își pierde dreptul la prestații în natură în temeiul legislației ultimului stat

membru competent, își păstrează dreptul la prestații în natură în temeiul legislației statului membru în care își are reședința, în cazul în care solicitantul de pensie îndeplinește condițiile privind asigurarea prevăzută de legislația statului membru menționat la alineatul (2). Membrii de familie ai solicitantului de pensie beneficiază, de asemenea, de prestații în natură în statul membru de reședință.

(2) Cheltuielile legate de prestațiile în natură sunt suportate de instituția din statul membru care, în cazul acordării pensiei, ar deveni competent prin aplicarea articolelor 23 - 25.

Secțiunea 2

Titularii de pensii și membrii de familie ai acestora

ART. 23

Dreptul la prestații în natură în temeiul legislației statului membru de reședință

O persoană care primește o pensie sau pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre, dintre care unul este statul membru de reședință și care are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației statului membru respectiv, beneficiază, împreună cu membrii familiei sale, de aceste prestații în natură acordate de și în numele instituției de la locul de reședință, ca și cum persoana în cauză ar avea dreptul la pensie numai în temeiul legislației statului membru respectiv.

ART. 24

Absența dreptului la prestații în natură în temeiul legislației statului membru de reședință

(1) Persoana care primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre și care nu beneficiază de prestații în natură în temeiul legislației statului membru de reședință are totuși dreptul la prestații, pentru sine și pentru membrii familiei sale, în măsura în care ar avea acest drept în temeiul legislației statului membru sau, cel puțin, al unuia dintre statele membre cărora le revine rolul de a-i acorda pensia, în cazul în care și-a avut reședința în statul membru respectiv. Prestațiile în natură se acordă, în numele instituției prevăzute la alineatul (2), de către instituția de la locul de reședință, ca și cum persoana în cauză ar beneficia de pensie și de prestații în natură în temeiul legislației statului membru respectiv.

(2) În cazurile prevăzute la alineatul (1), costul prestațiilor în natură este suportat de instituția stabilită în conformitate cu regulile următoare:

(a) în cazul în care titularul de pensie are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației unui singur stat membru, costul este suportat de instituția competentă din statul membru respectiv;

(b) în cazul în care titularul de pensie are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației a două sau mai multe state membre, costul acestora este suportat de instituția competentă din statul membru în temeiul legislației căruia persoana respectivă s-a aflat pentru perioada de timp cea mai lungă; în cazul în care aplicarea acestei reguli are ca efect atribuirea sarcinii de a acorda prestații mai multor instituții, sarcina îi revine acelei instituții care aplică legislația sub incidența căreia s-a aflat titularul de pensie ultima dată.

ART. 25

Pensiile prevăzute de legislația unuia sau mai multor state membre, altele decât statul membru de reședință, în timp ce persoana în cauză beneficiază de prestații în natură într-un alt stat membru decât statul membru de reședință

În cazul în care persoana care primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre își are reședința într-un stat membru în conformitate cu legislația căruia dreptul la prestații în natură nu este condiționat de existența perioadelor de asigurare, de activitate salariată sau independentă, și nu primește o pensie din partea statului membru respectiv, costul prestațiilor în natură care i se acordă acesteia și membrilor familiei sale este suportat de instituția dintr-unul din statele membre competente cu privire la pensiile sale, stabilită în conformitate cu articolul 24 alineatul (2), în măsura în care titularul de pensie și membrii familiei sale ar avea dreptul la aceste prestații, în cazul în care ar rezida în statul membru respectiv.

ART. 26

Membrii de familie care își au reședința într-un alt stat membru decât cel în care își are reședința titularul de pensie

Membrii familiei unei persoane care primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre au dreptul, în cazul în care își au reședința într-un alt stat membru decât cel în care își are reședința titularul de pensie, la prestații în natură acordate de instituția de la locul lor de reședință, în conformitate cu legislația pe care aceasta o aplică, în măsura în care titularul de pensie are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației unui stat membru. Costurile prestațiilor sunt suportate de instituția competentă răspunzătoare de costurile prestațiilor în natură acordate titularului de pensie în statul membru în care acesta își are reședința.

ART. 27

Șederea titularului de pensie sau a membrilor familiei sale într-un alt stat membru decât statul membru de reședință. Șederea în statul membru competent. Autorizarea tratamentului necesar în afara statului membru de reședință

(1) Articolul 19 se aplică mutatis mutandis persoanei care primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre și care beneficiază de o prestație în natură în temeiul legislației unuia dintre statele

membre care îi acordă pensia sau pensiile, sau membrilor familiei acesteia, care au drept de ședere într-un alt stat membru decât cel în care sunt rezidenți.

(2) Articolul 18 alineatul (1) se aplică mutatis mutandis persoanelor prevăzute la alineatul (1), în cazul în care au drept de ședere în statul membru în care este situată autoritatea competentă responsabilă de costul prestațiilor în natură acordate titularului de pensie în statul membru de reședință și în cazul în care statul membru menționat a optat pentru această soluție și este inclus pe lista din anexa IV.

(3) Articolul 20 se aplică mutatis mutandis unui titular de pensie și membrilor săi de familie care au drept de ședere într-un alt stat membru decât cel în care își au reședința, cu scopul de a primi acolo tratamentul adaptat stării lor.

(4) Cu excepția cazului în care alineatul (5) prevede altfel, costul prestațiilor în natură prevăzute la alineatele (1) - (3) se suportă de către instituția competentă răspunzătoare de costul prestațiilor în natură acordate titularului de pensie în statul membru de reședință.

(5) Costul prestațiilor în natură prevăzute la alineatul (3) se suportă de către instituția de la locul de reședință al titularului de pensie sau al membrilor familiei sale, în cazul în care aceste persoane își au reședința într-un stat membru care a optat pentru rambursare pe baza unor sume fixe. În aceste cazuri, în sensul alineatului (3), instituția de la locul de reședință a titularului de pensie sau al membrilor familiei sale se consideră instituție competentă.

ART. 28

Dispoziții speciale aplicabile lucrătorilor frontalieri pensionați

(1) Lucrătorul frontalier care se pensionează are dreptul ca, în caz de boală, să continue să beneficieze de prestații în natură în statul membru în care și-a desfășurat ultima dată activitatea salariată sau independentă, în măsura în care aceste prestații reprezintă o continuare a tratamentului care a început în statul membru respectiv. Termenul "continuare a tratamentului" înseamnă continuarea investigării, diagnosticării și tratamentului unei boli.

(2) Titularul de pensie care, în cei cinci ani care au precedat data propriu-zisă a pensionării pentru limită de vârstă sau invaliditate, a desfășurat o activitate salariată sau independentă ca lucrător frontalier timp cel puțin doi ani, are dreptul la prestații în natură în statul membru în care a desfășurat activitatea salariată sau independentă ca lucrător frontalier, în cazul în care statul membru respectiv, precum și statul membru în care este situată instituția competentă responsabilă de costul prestațiilor în natură acordate titularului de pensie în statul membru de reședință au optat pentru această formulă și ambele se află pe lista din anexa V.

(3) Alineatul (2) se aplică mutatis mutandis membrilor de familie ai unui fost lucrător frontalier sau urmașilor acestuia, în cazul în care, în timpul perioadelor prevăzute la alineatul (2), aceștia aveau dreptul la prestații în natură în temeiul articolului 18 alineatul (2), chiar dacă lucrătorul frontalier a decedat înainte de

începerea pensiei, cu condiția ca acesta să fi desfășurat o activitate salariată sau independentă ca lucrător frontalier timp de cel puțin doi ani în cei cinci ani care i-au precedat decesul.

(4) Alineatele (2) și (3) se aplică până când persoana în cauză intră sub incidența legislației unui stat membru, pe baza unei activități salariate sau independente.

(5) Costul prestațiilor în natură prevăzute la alineatele (1) - (3) se suportă de către instituția competentă responsabilă de costul prestațiilor în natură acordate titularului de pensie sau urmașilor acestuia în statul membru respectiv.

ART. 29

Prestațiile în numerar pentru titularii de pensii

(1) Prestațiile în numerar se plătesc persoanei care primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre de către instituția competentă a statului membru în care este situată instituția competentă răspunzătoare de costul prestațiilor în natură acordate titularului de pensie în statul membru de reședință. Articolul 21 se aplică mutatis mutandis.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, membrilor familiei titularului pensiei.

ART. 30

Cotizațiile titularilor de pensii

(1) Instituția unui stat membru care aplică o legislație ce prevede rețineri ale cotizațiilor pentru prestațiile de boală, de maternitate și de paternitate asimilate poate solicita și recupera aceste cotizații, calculate în conformitate cu legislația pe care o aplică, numai în măsura în care cheltuielile legate de prestațiile acordate în temeiul articolelor 23 - 26 se suportă de către o instituție din statul membru menționat.

(2) Dacă, în cazurile prevăzute la articolul 25, titularul de pensie trebuie să plătească contribuții sau, dacă suma corespunzătoare trebuie să îi fie reținută pentru a fi acoperite prestațiile de boală, de maternitate și de paternitate asimilate, în conformitate cu legislația statului membru în care își are reședința, aceste cotizații nu pot fi recuperate în temeiul respectivei reședințe.

Secțiunea 3

Dispoziții comune

ART. 31

Dispoziție generală

Articolele 23 - 30 nu sunt aplicabile titularului de pensie sau membrilor familiei sale în cazul în care persoana în cauză beneficiază de prestații în conformitate cu legislația unui stat membru pe baza unei activități salariate sau independente. Într-un asemenea caz, în sensul prezentului capitol, persoana în cauză este supusă articolelor 17 - 21.

ART. 32

Reguli de prioritate privind dreptul la prestații în natură. Dispoziție specială privind dreptul membrilor de familie la prestații în statul membru de reședință

(1) Un drept autonom la prestații în natură, care rezultă din legislația unui stat membru sau din prezentul capitol, are prioritate față de un drept la prestații derivat de care beneficiază membrii de familie. În schimb, un drept derivat la prestații în natură are prioritate față de drepturile autonome, în cazul în care dreptul autonom din statul membru de reședință rezultă direct și exclusiv din faptul că persoana în cauză este rezidentă în statul membru respectiv.

(2) În cazul în care membrii familiei unei persoane asigurate sunt rezidenți într-un stat membru, în temeiul legislației căruia dreptul la prestații în natură nu se acordă sub rezerva condițiilor de asigurare, de activitate salariată sau independentă, prestațiile în natură se acordă în numele instituției competente din statul membru în care sunt rezidenți, în măsura în care celălalt soț sau persoana în îngrijirea căreia se află copiii persoanei asigurate desfășoară o activitate salariată sau independentă în statul membru respectiv sau primește o pensie din partea aceluiași stat membru, în temeiul unei activități salariate sau independente.

ART. 33

Prestații în natură substanțiale

(1) Persoana asigurată căreia i s-a recunoscut, pentru sine sau pentru un membru al familiei sale, dreptul la o proteză, la un aparat mare sau alte prestații în natură substanțiale, de către instituția unui stat membru, înainte de a fi asigurată în temeiul legislației aplicate de instituția unui alt stat membru, beneficiază de aceste prestații în numele primei instituții, chiar dacă acestea au fost acordate atunci când persoana menționată este deja asigurată în temeiul legislației aplicate de a doua instituție.

(2) Comisia administrativă întocmește lista prestațiilor reglementate de alineatul (1).

ART. 34

Cumulul de prestații pentru îngrijirea pe termen lung

(1) În cazul în care beneficiarul unei prestații în numerar pentru îngrijirea pe termen lung, care trebuie considerate prestații de boală și, prin urmare, se acordă de către statul membru competent pentru plata prestațiilor în numerar în temeiul articolului 21 sau 29, poate să beneficieze concomitent și în condițiile prezentului capitol de prestații în natură destinate aceluiași scop din partea instituției de la locul de reședință sau de ședere dintr-un alt stat membru, iar o instituție din primul stat membru este, de asemenea, solicitată să ramburseze costul acestei prestații în natură în temeiul articolului 35, se aplică dispoziția generală privind prevenirea cumulului de prestații prevăzută la articolul 10 numai cu următoarea restricție: dacă persoana în cauză solicită și primește prestațiile în natură la care are dreptul,

valoarea prestației în numerar se reduce cu valoarea prestației în natură care este sau poate fi solicitată de la instituția competentă din primul stat membru care trebuie să ramburseze costurile.

(2) Comisia administrativă întocmește o listă a prestațiilor în numerar și în natură cărora li se aplică alineatul (1).

(3) Două sau mai multe state membre, sau autoritățile lor competente, pot conveni asupra altor dispoziții sau asupra dispozițiilor complementare care nu pot fi totuși mai puțin favorabile pentru persoanele în cauză decât cele prevăzute la alineatul (1).

ART. 35

Rambursările între instituții

(1) Prestațiile în natură acordate de instituția unui stat membru în numele instituției unui alt stat membru, în temeiul prezentului capitol, determină rambursarea integrală.

(2) Rambursările prevăzute la alineatul (1) se stabilesc și se realizează în conformitate cu modalitățile prevăzute în regulamentul de aplicare, fie la prezentarea dovezii cheltuielilor reale, fie pe baza unor sume forfetare pentru statele membre ale căror structuri juridice sau administrative fac inadecvată rambursarea pe baza cheltuielilor reale.

(3) Două sau mai multe state membre și autoritățile lor competente pot conveni cu privire la alte metode de rambursare sau pot renunța la orice rambursare între instituțiile aflate sub jurisdicția lor.

CAP. 2

Prestații pentru accidente de muncă și boli profesionale

ART. 36

Dreptul la prestații în natură și în numerar

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile ale alineatului (2) din prezentul articol, articolul 17, articolul 18 alineatul (1), articolul 19 alineatul (1) și articolul 20 alineatul (1) se aplică, de asemenea, prestațiilor pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(2) Persoana care a suferit un accident de muncă sau a contractat o boală profesională și care își are reședința sau are drept de ședere într-un alt stat membru decât statul membru competent beneficiază de prestații în natură speciale în cadrul regimului care acoperă accidente de muncă și boli profesionale acordate, în numele instituției competente, de instituția de la locul de reședință sau de ședere în conformitate cu legislația pe care aceasta o aplică, ca și cum persoana respectivă ar fi fost asigurată în temeiul legislației menționate.

(3) Articolul 21 se aplică, de asemenea, prestațiilor prevăzute în prezentul capitol.

ART. 37

Cheltuieli de transport

(1) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație prevede acoperirea cheltuielilor de transport pentru victima unui accident de muncă sau o persoană care suferă de o boală profesională, până la locul de reședință al acesteia sau până la o instituție spitalicească, suportă aceste cheltuieli până la locul respectiv aflat într-un alt stat membru în care persoana își are reședința, în măsura în care instituția respectivă a autorizat în prealabil transportul, luând în considerare elementele care îl justifică. Această autorizare nu se solicită în cazul unui lucrător frontalier.

(2) Instituția competentă dintr-un stat membru, a cărei legislație prevede acoperirea cheltuielilor pentru transportul cadavrului unei persoane care a decedat într-un accident de muncă până la locul înhumării, suportă aceste cheltuieli până la locul corespunzător dintr-un alt stat membru în care era rezidentă persoana decedată în momentul accidentului, în conformitate cu legislația pe care o aplică.

ART. 38

Prestațiile de boală profesională, în cazul în care persoana care suferă de această boală a fost expusă aceluiași risc în mai multe state membre

În cazul în care, în temeiul legislației a două sau mai multe state membre, o persoană care a contractat o boală profesională a desfășurat o activitate care, prin natura sa, poate provoca boala respectivă, prestațiile pe care persoana sau urmașii săi o pot solicita se acordă exclusiv în temeiul legislației ultimului dintre statele membre ale căror condiții sunt îndeplinite.

ART. 39

Agravarea unei boli profesionale

În cazul agravării unei boli profesionale, pentru care o persoană care suferă de această boală a beneficiat sau beneficiază de prestații în temeiul legislației unui stat membru, se aplică următoarele dispoziții:

(a) în cazul în care persoana în cauză, din momentul în care beneficiază de prestații, nu a desfășurat, în temeiul legislației unui alt stat membru, o activitate salariată sau independentă care să poată provoca sau agrava boala respectivă, instituția competentă din primul stat membru suportă costul prestației în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, luând în considerare agravarea bolii;

(b) în cazul în care persoana interesată, din momentul în care beneficiază de prestații, a desfășurat o astfel de activitate în temeiul legislației unui alt stat membru, instituția competentă din primul stat membru suportă costul prestațiilor în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, fără a lua în considerare

agravarea bolii. Instituția competentă din al doilea stat membru acordă un supliment persoanei interesate, a cărui valoare este egală cu diferența dintre valoarea prestațiilor convenite după agravarea bolii și valoarea care ar fi fost convenită înainte de agravare, în conformitate cu legislația pe care o aplică, în cazul în care boala respectivă s-a declanșat în temeiul legislației statului membru respectiv.

(c) clauzele privind reducerea, suspendarea sau retragerea, prevăzute de legislația unui stat membru, nu sunt opozabile beneficiarului prestațiilor acordate de instituțiile din două state membre, în conformitate cu litera (b).

ART. 40

Reguli pentru luarea în considerare a particularităților unor legislații

(1) În cazul în care nu există o asigurare împotriva accidentelor de muncă sau a bolilor profesionale în statul membru în care persoana în cauză își are reședința sau are drept de ședere sau în cazul în care există o astfel de asigurare, dar nu există o instituție responsabilă pentru acordarea de prestații în natură, aceste prestații sunt acordate de către instituția de la locul de reședință sau de ședere care este responsabilă de acordarea prestațiilor în natură în caz de boală.

(2) În cazul în care în statul membru competent nu există o asigurare împotriva accidentelor de muncă sau bolilor profesionale, dispozițiile prezentului capitol privind prestațiile în natură se aplică, cu toate acestea, unei persoane care are drept la prestații în caz de boală, de maternitate sau de paternitate asimilate, în temeiul legislației statului membru respectiv, dacă persoana suferă un accident la locul de muncă sau suferă de o boală profesională, pe durata rezidenței sau șederii în alt stat membru. Costurile se suportă de către instituția care este competentă pentru prestațiile în natură, în temeiul legislației statului membru competent.

(3) Articolul 5 se aplică instituției competente dintr-un stat membru în ceea ce privește asimilarea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale care au apărut sau au fost înregistrate ulterior în temeiul legislației unui alt stat membru, atunci când se evaluează gradul de incapacitate, dreptul la prestații sau valoarea acestora, în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) accidentul la locul de muncă sau boala profesională, care a apărut sau a fost înregistrată anterior în temeiul legislației pe care o aplică nu a dat naștere indemnizației

și

(b) nu se cuvine nici o compensație privind un accident la locul de muncă sau o boală profesională, care a apărut sau a fost confirmată ulterior, în temeiul legislației celui alt stat membru, în conformitate cu care a apărut sau a fost confirmat accidentul de muncă sau boala profesională.

ART. 41

Rambursările între instituții

(1) Articolul 35 se aplică și prestațiilor prevăzute de prezentul capitol, iar rambursările se realizează pe baza costurilor reale.

(2) Două sau mai multe state membre sau autoritățile lor competente, pot să prevadă alte metode de rambursare sau să renunțe la orice rambursare între instituțiile aflate sub jurisdicția lor.

CAP. 3

Ajutorul de deces

ART. 42

Dreptul la ajutor de deces, atunci când decesul survine sau când beneficiarul își are reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent

(1) În cazul în care persoana asigurată sau un membru al familiei sale decedează într-un alt stat membru decât statul membru competent, decesul se consideră a fi survenit în statul membru competent.

(2) Instituția competentă este obligată să acorde ajutorul de deces, care se plătește în temeiul legislației pe care o aplică, chiar dacă beneficiarul își are reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică, de asemenea, în cazul în care decesul este rezultatul unui accident de muncă sau al unei boli profesionale.

ART. 43

Acordarea de ajutoare în cazul decesului titularului pensiei

(1) În cazul decesului titularului pensiei datorate în temeiul legislației unui stat membru sau al pensiilor datorate în temeiul legislației a două sau mai multor state membre, în cazul în care respectivul titular al pensiei își avea reședința într-un alt stat membru decât cel în care este situată instituția responsabilă de costul prestațiilor în natură prevăzute la articolele 24 și 25, ajutorul de deces plătit în temeiul legislației aplicate de instituția respectivă este suportat de aceasta, ca și cum, în momentul decesului, titularul pensiei și-ar fi avut reședința în statul membru în care este situată instituția.

(2) Alineatul (1) se aplică mutatis mutandis membrilor familiei titularului unei pensii.

CAP. 4

Prestațiile de invaliditate

ART. 44

Persoane cărora li se aplică doar legislația de tip A

(1) În sensul prezentului capitol, "legislație de tip A" înseamnă orice legislație în temeiul căreia valoarea prestațiilor de invaliditate este independentă de durata

perioadelor de asigurare sau de rezidență și care este inclusă explicit în anexa VI de către statul membru competent, iar "legislația de tip B" înseamnă orice altă legislație.

(2) Persoana care, succesiv sau alternativ, a fost supusă legislației a două sau mai multe state membre și care a realizat perioade de asigurare sau de rezidență exclusiv în temeiul legislațiilor de tip A are dreptul la prestații doar din partea instituției din statul membru a cărui legislație era aplicabilă în momentul în care a apărut incapacitatea de muncă urmată de invaliditate, ținând seama, după caz, de articolul 45, și beneficiază de aceste prestații în conformitate cu legislația respectivă.

(3) Persoana care nu are dreptul la prestații în aplicarea dispozițiilor alineatului (2) beneficiază de prestațiile la care are încă dreptul, în temeiul legislației altui stat membru, ținând seama, după caz, de articolul 45.

(4) În cazul în care legislația prevăzută la alineatul (2) sau (3) prevede clauze de reducere, suspendare sau retragere a prestațiilor de invaliditate în cazul cumulului cu prestații de alt tip, în sensul articolului 53 alineatul (2), sau cu alte venituri, se aplică mutatis mutandis articolul 53 alineatul (3) și articolul 55 alineatul (3).

ART. 45

Dispoziții speciale privind cumularea perioadelor

Instituția competentă dintr-un stat membru a cărui legislație condiționează dobândirea, menținerea sau recuperarea dreptului la prestații de realizarea perioadelor de asigurare sau rezidență aplică mutatis mutandis articolul 51 alineatul (1), în cazul în care acest lucru este necesar.

ART. 46

Persoane care sunt supuse numai legislațiilor de tip B sau legislațiilor de tip A și B

(1) Persoana care, în mod succesiv sau alternativ, a fost supusă legislațiilor a două sau mai multe state membre, dintre care cel puțin una nu este de tip A, are dreptul la prestații în temeiul capitolului 5, care se aplică mutatis mutandis, luându-se în considerare alineatul (3).

(2) Cu toate acestea, în cazul în care persoana interesată a fost anterior supusă unei legislații de tip B și suferă de incapacitate de muncă ce conduce la invaliditate în timp ce este supusă unei legislații de tip A, persoana respectivă are dreptul la prestații în conformitate cu articolul 44, în măsura în care:

(a) îndeplinește condițiile impuse exclusiv de legislația respectivă sau de altele de același tip, ținând seama, după caz, de articolul 45, dar fără a recurge la perioade de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul unei legislații de tip B

și

(b) nu solicită eventuale drepturi la prestații pentru limită de vârstă, ținând seama de articolul 50 alineatul (1).

(3) Decizia luată de o instituție a unui stat membru cu privire la gradul de invaliditate al unui solicitant este obligatorie pentru instituția oricărui alt stat membru interesat, în cazul în care în anexa VII se recunoaște concordanța dintre legislația acestor state membre cu privire la condițiile referitoare la gradul de invaliditate.

ART. 47

Agravarea invalidității

(1) În cazul agravării unei invalidități pentru care persoana beneficiază de prestații în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre, se aplică următoarele dispoziții, luându-se în considerare agravarea:

(a) prestațiile se acordă în conformitate cu capitolul 5, care se aplică *mutatis mutandis*;

(b) cu toate acestea, în cazul în care persoana interesată a intrat sub incidența a două sau mai multe legislații de tip A și, din momentul în care beneficiază de prestație, nu a fost supusă legislației altui stat membru, prestația se acordă în conformitate cu articolul 44 alineatul (2).

(2) În cazul în care valoarea totală a prestației sau prestațiilor plătibile în temeiul alineatului (1) este mai mică decât valoarea prestației de care beneficia persoana în cauză în numele instituției anterior competente, instituția respectivă îi plătește un supliment, egal cu diferența dintre cele două valori.

(3) În cazul în care persoana în cauză nu are dreptul la prestații în numele unei instituții din alt stat membru, instituția competentă din statul membru care era anterior competent acordă prestațiile în conformitate cu legislația pe care o aplică, ținând seama de agravarea invalidității și, după caz, de articolul 45.

ART. 48

Convertirea prestațiilor de invaliditate în prestații pentru limită de vârstă

(1) Prestațiile de invaliditate se convertesc, după caz, în prestații pentru limită de vârstă, în condițiile prevăzute de legislația sau legislațiile în temeiul căreia sau cărora sunt acordate și în conformitate cu capitolul 5.

(2) În cazul în care persoana care primește prestații de invaliditate poate revendica prestații de limită de vârstă, în temeiul legislației unuia sau mai multor alte state membre, în conformitate cu articolul 50, orice instituție care este responsabilă pentru furnizarea prestațiilor de invaliditate, în conformitate cu legislația unui stat membru, continuă să acorde acelei persoane prestațiile de invaliditate la care aceasta are dreptul, în temeiul legislației pe care o aplică, până când alineatul (1) devine aplicabil în ceea ce privește instituția respectivă sau atât timp cât persoana în cauză îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de acestea.

(3) În cazul în care prestațiile de invaliditate acordate în temeiul legislației unui stat membru, în conformitate cu articolul 44, se convertesc în prestații pentru limită

de vârstă și în cazul în care persoana în cauză încă nu îndeplinește condițiile definite de legislația altui sau altor state membre pentru a avea dreptul la prestații, persoana în cauză beneficiază de prestațiile de invaliditate, din partea statului sau statelor membre respective, începând cu data convertirii.

(4) Aceste prestații de invaliditate se acordă în conformitate cu capitolul 5, ca și cum capitolul respectiv s-ar fi aplicat în momentul apariției incapacității de muncă ce a condus la invaliditate, până când persoana în cauză îndeplinește condițiile impuse de legislațiile naționale interesate pentru a avea dreptul la prestații pentru limită de vârstă sau, în cazul în care această convertire nu este prevăzută, atât timp cât persoana are dreptul la prestații de invaliditate, în temeiul legislației sau legislațiilor respective.

(5) Prestațiile de invaliditate acordate în temeiul articolului 44 se recalculează în conformitate cu capitolul 5, de îndată ce beneficiarul îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea dreptului la prestații de invaliditate în temeiul unei legislații de tip B sau de îndată ce beneficiază de prestații pentru limită de vârstă în temeiul legislației unui alt stat membru.

ART. 49

Dispoziții speciale pentru funcționari

Articolele 6, 44, 46, 47 și 48, precum și articolul 60 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis* persoanelor care beneficiază de un regim special destinat funcționarilor.

CAP. 5

Pensiile pentru limită de vârstă și de urmaș

ART. 50

Dispoziții generale

(1) Toate instituțiile competente stabilesc dreptul la prestații al unei persoane, în conformitate cu toate legislațiile statelor membre sub incidența cărora persoana în cauză s-a aflat, cu excepția cazului în care persoana în cauză solicită în mod explicit amânarea acordării prestațiilor pentru limită de vârstă în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre.

(2) În cazul în care, la un moment dat, persoana în cauză nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile definite de toate legislațiile statelor membre sub incidența cărora s-a aflat, instituțiile care aplică legislația ale cărei condiții sunt îndeplinite nu iau în considerare, atunci când efectuează calculul în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (a) sau (b), perioadele realizate în temeiul legislațiilor ale căror condiții nu sunt îndeplinite sau nu mai sunt îndeplinite, dacă luarea în considerare a perioadelor menționate permite determinarea unei valori mai mici a prestației.

(3) Alineatul (2) se aplică mutatis mutandis, atunci când persoana în cauză solicită în mod explicit amânarea acordării prestațiilor pentru limită de vârstă.

(4) Se realizează automat un nou calcul pe măsură ce sunt îndeplinite condițiile impuse de celelalte legislații sau atunci când o persoană solicită acordarea unei prestații pentru limită de vârstă amânate în conformitate cu alineatul (1), cu excepția cazului în care perioadele deja realizate în temeiul altor legislații au fost deja luate în considerare în temeiul alineatului (2) sau (3).

ART. 51

Dispoziții speciale privind cumularea perioadelor

(1) În cazul în care legislația unui stat membru condiționează acordarea anumitor prestații de realizarea perioadelor de asigurare exclusiv într-o anumită activitate salariată sau independentă ori într-o ocupație supusă unui regim special destinat salariaților sau persoanelor care desfășoară activități independente, instituția competentă din statul membru respectiv ia în considerare perioadele realizate în temeiul legislației altor state membre numai în cazul în care au fost realizate în cadrul unui regim corespunzător sau, în caz contrar, în aceeași ocupație, ori, după caz, în aceeași activitate salariată sau independentă.

(2) În cazul în care, luându-se în considerare perioadele astfel realizate, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de aceste prestații în cadrul unui regim special, aceste perioade sunt luate în considerare pentru acordarea prestațiilor în cadrul regimului general sau, în absența acestuia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau angajaților, după caz, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată unuia sau altuia dintre aceste regimuri.

(3) Perioadele de asigurare realizate în cadrul unui regim special a unui stat membru sunt luate în considerare în sensul acordării prestațiilor în cadrul regimului general sau, în absența acestuia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau angajaților, după caz, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată unuia sau altuia dintre aceste regimuri, chiar dacă perioadele respective au fost deja luate în considerare în cel de-al doilea stat membru, în cadrul unui regim special.

(4) În cazul în care legislația unui stat membru condiționează dobândirea, menținerea sau recuperarea dreptului la prestații de faptul că persoana în cauză beneficiază de o asigurare în momentul materializării riscului, această condiție se consideră îndeplinită în cazul unei asigurări în temeiul legislației unui alt stat membru, în conformitate cu procedurile prevăzute în anexa XI pentru fiecare stat membru în cauză.

ART. 52

Acordarea prestațiilor

(1) Instituția competentă calculează valoarea prestației care se acordă:

(a) în temeiul legislației pe care o aplică, doar în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru dreptul la prestații, exclusiv în temeiul dreptului intern (prestație independentă);

(b) prin calcularea unei valori teoretice și ulterior a valorii reale (prestație pro-rata), după cum urmează:

(i) valoarea teoretică a prestației este egală cu prestația pe care persoana interesată ar putea să o solicite, în cazul în care toate perioadele de asigurare și de rezidență realizate în temeiul legislațiilor celorlalte state membre s-ar fi realizat în temeiul legislației pe care o aplică la data acordării prestației. În cazul în care, în conformitate cu această legislație, valoarea prestației nu depinde de durata perioadelor realizate, valoarea respectivă se consideră valoare teoretică;

(ii) instituția competentă stabilește apoi valoarea reală a prestației pro-rata, prin aplicarea la valoarea teoretică a raportului dintre durata perioadelor realizate înaintea materializării riscului, în temeiul legislației pe care o aplică, în raport cu durata totală a perioadelor realizate înaintea materializării riscului, în temeiul legislațiilor tuturor statelor membre în cauză.

(2) Dacă este cazul, la valoarea calculată în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și (b), instituția competentă aplică toate clauzele de reducere, suspendare sau retragere, în temeiul legislației pe care o aplică, în limitele prevăzute de articolele 53 - 55.

(3) Persoana interesată are dreptul să primească din partea instituției competente a fiecărui stat membru în cauză cea mai mare dintre valorile calculate în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și (b).

(4) În cazul în care, într-un singur stat membru, calculul realizat în temeiul alineatului (1) litera (a) are ca rezultat invariabil o prestație autonomă egală sau mai mare decât prestația pro-rata, calculată în conformitate cu alineatul (1) litera (b), instituția competentă poate renunța la calculul pro-rata, în condițiile prevăzute în regulamentul de aplicare. Aceste situații sunt descrise în anexa VIII.

ART. 53

Reguli pentru prevenirea cumulului

(1) Orice cumul al prestațiilor de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș, calculate sau acordate pe baza perioadelor de asigurare și de rezidență realizate de aceeași persoană, se consideră cumul al unor prestații de același tip.

(2) Cumulul de prestații care nu pot fi considerate de același tip în sensul alineatului (1) se consideră cumul de prestații de tipuri diferite.

(3) În sensul clauzelor pentru prevenirea cumulului prevăzute de legislația unui stat membru, în cazul cumulului de prestații de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș cu o prestație de același tip sau de un tip diferit, ori cu alte venituri, se aplică următoarele dispoziții:

(a) instituția competentă ia în considerare prestațiile sau veniturile dobândite într-un alt stat membru doar în cazul în care legislația pe care o aplică prevede luarea în considerare a prestațiilor sau veniturilor dobândite în străinătate;

(b) instituția competentă ia în considerare valoarea prestațiilor ce trebuie plătite de alt stat membru înaintea deducerii impozitelor, a cotizațiilor de securitate socială și a altor taxe sau rețineri individuale, cu excepția cazului în care legislația pe care o aplică prevede aplicarea unor clauze de prevenire a cumulului după efectuarea unor astfel de deduceri, în conformitate cu modalitățile și procedurile prevăzute în regulamentul de aplicare;

(c) instituția competentă nu ia în considerare valoarea prestațiilor dobândite în temeiul legislației unui alt stat membru acordate pe baza unei asigurări voluntare sau facultative continue;

(d) în cazul în care un singur stat membru aplică clauze pentru prevenirea cumulului, deoarece persoana în cauză beneficiază de prestații de același tip sau de tipuri diferite în temeiul legislației altor state membre sau de venituri dobândite în alte state membre, prestația cuvenită se poate reduce doar cu valoarea prestațiilor sau veniturilor respective.

ART. 54

Cumulul prestațiilor de același tip

(1) În cazul în care se cumulează prestații de același tip cuvenite în temeiul legislației a două sau mai multe state membre, clauzele pentru prevenirea cumulului prevăzute de legislația unui stat membru nu se aplică în cazul unei prestații pro-rata.

(2) Clauzele pentru prevenirea cumulului se aplică unei prestații autonome, doar în cazul în care prestația respectivă este:

(a) o prestație a cărei valoare nu depinde de durata perioadelor de asigurare sau rezidență

sau

(b) o prestație a cărei valoare se determină în funcție de o perioadă creditată, considerată realizată între data la care s-a produs materializarea riscului și o dată ulterioară, care se suprapune cu:

(i) o prestație de același tip, cu excepția cazului în care s-a încheiat un acord între două sau mai multe state membre pentru a se evita ca aceeași perioadă creditată să fie luată în considerare de mai multe ori sau

(ii) o prestație de tipul prevăzut la litera (a).

Prestațiile și acordurile prevăzute la literele (a) și (b) sunt enumerate în anexa IX.

ART. 55

Cumulul prestațiilor de tipuri diferite

(1) În cazul în care beneficiul prestațiilor de tipuri diferite sau al altor venituri implică aplicarea regulilor de prevenire a cumulului prevăzute de legislația statelor membre în cauză cu privire la:

(a) două sau mai multe prestații autonome, instituțiile competente împart valorile prestației sau prestațiilor sau ale altor venituri, astfel cum au fost acestea luate în considerare, la numărul de prestații supuse regulilor menționate;

Cu toate acestea, aplicarea prezentului paragraf nu poate lipsi persoana interesată de statutul său de titular de pensie, în sensul aplicării celorlalte capitole din prezentul titlu, în conformitate cu modalitățile și procedurile prevăzute în regulamentul de aplicare;

(b) una sau mai multe prestații pro-rata, instituțiile competente iau în considerare prestația sau prestațiile sau alte venituri, precum și toate elementele prevăzute pentru aplicarea clauzelor de prevenire a cumulului în funcție de raportul dintre perioadele de asigurare și de rezidență, întocmit pentru calculul prevăzut la articolul 52 alineatul (1) litera (b) punctul (ii);

(c) una sau mai multe prestații autonome și una sau mai multe prestații pro-rata, instituțiile competente aplică mutatis mutandis litera (a) cu privire la prestațiile autonome și litera (b) cu privire la prestațiile pro-rata.

(2) Instituția competentă nu aplică împărțirea prevăzută cu privire la prestațiile autonome, în cazul în care legislația pe care o aplică prevede luarea în considerare a prestațiilor de tip diferit și a altui venit, precum și a tuturor celorlalte elemente, atunci când se calculează o fracție din valoarea acestora determinată în funcție de raportul dintre perioadele de asigurare și de rezidență prevăzute la articolul 52 alineatul (1) litera (b) punctul (ii).

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică mutatis mutandis în cazul în care legislația unuia sau mai multor state membre prevede că dreptul la o prestație nu poate fi dobândit în cazul în care persoana în cauză beneficiază fie de o prestație de un tip diferit, care se plătește în temeiul legislației altui stat membru, fie de un alt venit.

ART. 56

Dispoziții suplimentare pentru calcularea prestațiilor

(1) La calcularea valorilor teoretice și pro-rata prevăzute la articolul 52 alineatul (1) litera (b), se aplică următoarele reguli:

(a) în cazul în care durata totală a perioadelor de asigurare și de rezidență realizate înaintea materializării riscului, în temeiul legislațiilor tuturor statelor membre în cauză, este mai lungă decât perioada maximă impusă de legislația unuia dintre aceste state membre pentru a beneficia de o prestație completă, instituția competentă a statului membru respectiv ia în considerare această perioadă maximă, în locul duratei totale a perioadelor realizate. Această metodă de calcul nu are ca rezultat impunerea asupra instituției respective a costului unei prestații mai mari decât prestația completă prevăzută de legislația pe care o aplică. Această dispoziție

nu se aplică în cazul prestațiilor a căror valoare nu depinde de durata perioadei de asigurare;

(b) procedura pentru luarea în considerare a perioadelor care se suprapun este prevăzută în regulamentul de aplicare;

(c) în cazul în care legislația unui stat membru prevede ca prestațiile să fie calculate pe baza veniturilor, cotizațiilor, bazelor de cotizare, majorărilor, câștigurilor sau a altor valori medii, proporționale, forfetare sau creditate, sau o combinație a mai multora dintre aceste elemente, instituția competentă:

(i) determină baza de calcul pentru prestații, în conformitate doar cu perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației pe care o aplică;

(ii) utilizează, pentru a determina valoarea de calculat în conformitate cu perioadele de asigurare și de rezidență realizate în temeiul legislației celorlalte state membre, aceleași elemente determinate sau înregistrate pentru perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației pe care o aplică,

în conformitate cu procedurile prevăzute în anexa XI pentru statul membru în cauză.

(2) Dispozițiile legislației unui stat membru cu privire la reevaluarea elementelor luate în considerare pentru calculul prestațiilor se aplică, după caz, elementelor care trebuie luate în considerare de către instituția competentă a statului membru respectiv, în conformitate cu alineatul (1), cu privire la perioadele de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul legislației altor state membre.

ART. 57

Perioade de asigurare sau de rezidență mai mici de un an

(1) Fără a aduce atingere articolului 52 alineatul (1) litera (b), instituția dintr-un stat membru nu este obligată să acorde prestații pentru perioadele realizate în temeiul legislației pe care o aplică, care sunt luate în considerare în momentul materializării riscului, în cazul în care:

- durata totală a perioadelor menționate este mai mică de un an,

și

- luându-se în considerare doar aceste perioade, nu se dobândește nici un drept la prestații în temeiul legislației respective.

În sensul prezentului articol, "perioade" înseamnă toate perioadele de asigurare, de activitate salariată, de activitate independentă sau de rezidență, care dau dreptul la prestația respectivă sau o majorează în mod direct.

(2) Instituția competentă a fiecărui stat membru în cauză ia în considerare perioadele prevăzute la alineatul (1), în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (b) punctul (i).

(3) În cazul în care, prin aplicarea alineatului (1), toate instituțiile statelor membre interesate sunt scutite de obligațiile ce le revin, prestațiile se acordă exclusiv în temeiul legislației ultimului dintre statele membre ale căror condiții

sunt îndeplinite, ca și cum toate perioadele de asigurare și de rezidență realizate și luate în considerare în conformitate cu articolele 6 și 51 alineatele (1) și (2) ar fi fost realizate în temeiul legislației statului membru respectiv.

ART. 58

Acordarea unui supliment

(1) Beneficiarului unei prestații cărui i se aplică prezentul capitol nu i se poate acorda, în statul membru în care își are reședința și în temeiul legislației cărui i se plătește prestația, o prestație mai mică decât prestația minimă stabilită prin legislația respectivă pentru o perioadă de asigurare sau de rezidență egală cu toate perioadele luate în considerare pentru plata în conformitate cu prezentul capitol.

(2) Instituția competentă a statului membru respectiv plătește beneficiarului, pe durata cât acesta își are reședința pe teritoriul său, un supliment egal cu diferența dintre totalul prestațiilor cuvenite în temeiul prezentului capitol și valoarea prestației minime.

ART. 59

Recalcularea și reevaluarea prestațiilor

(1) În cazul în care metoda de stabilire a prestațiilor sau regulile de calculare a prestațiilor se modifică în temeiul legislației unui stat membru sau în cazul în care situația personală a persoanei în cauză suferă o schimbare pertinentă care, în temeiul legislației respective, ar conduce la o adaptare a valorii prestației, se realizează o recalculare, în conformitate cu articolul 52.

(2) Pe de altă parte, în cazul în care din cauza creșterii costului vieții, a variației nivelului veniturilor sau din alte motive ce necesită adaptarea, prestațiile din statul membru în cauză se modifică cu un procentaj sau cu o valoare determinată, procentajul sau valoarea fixă se aplică direct prestațiilor stabilite în conformitate cu articolul 52, fără a fi necesară o recalculare.

ART. 60

Dispoziții speciale pentru funcționari

(1) Articolele 6, 50, 51 alineatul (3) și articolele 52 - 59 se aplică mutatis mutandis persoanelor incluse într-un regim special pentru funcționari.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care potrivit legislației unui stat membru competent, dobândirea, acordarea, menținerea sau recuperarea dreptului la prestații în temeiul unui regim special aplicabil funcționarilor sunt condiționate de realizarea tuturor perioadelor de asigurare în cadrul uneia sau mai multor regimuri speciale pentru funcționari în statul membru respectiv sau de faptul că legislația statului membru respectiv le consideră asimilate unor astfel de perioade, instituția competentă din statul membru respectiv ia în considerare doar perioadele care pot fi recunoscute în temeiul legislației pe care o aplică.

În cazul în care, după luarea în considerare a perioadelor astfel realizate, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de aceste

prestații, aceste perioade sunt luate în considerare pentru acordarea de prestații în cadrul regimului general sau, în absența acesteia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau funcționarilor, după cum este cazul.

(3) În cazul în care, în conformitate cu legislația unui stat membru, prestațiile acordate în temeiul unui regim special aplicabile funcționarilor se calculează în temeiul ultimului salariu sau ultimelor salarii primite în timpul unei perioade de referință, instituția competentă din statul membru respectiv ia în considerare, în scopul calculării, doar acele salarii, reevaluate în mod corespunzător, care au fost primite în timpul perioadei sau perioadelor când persoana în cauză a fost supusă legislației respective.

CAP. 6

Ajutorul de șomaj

ART. 61

Reguli speciale privind cumularea perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă

(1) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație condiționează dobândirea, menținerea, recuperarea sau durata dreptului la prestații de realizarea fie a perioadelor de asigurare, fie a perioadelor de încadrare în muncă sau de activitate independentă, ia în considerare, în măsura necesară, perioadele de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate în temeiul legislației altui stat membru, ca și cum ar fi fost realizate în temeiul legislației pe care o aplică.

Cu toate acestea, în cazul în care legislația aplicabilă condiționează dreptul la prestații de realizarea perioadelor de asigurare, a perioadelor de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate în temeiul legislației unui alt stat membru nu sunt luate în considerare, cu excepția cazului în care perioadele respective ar fi fost considerate perioade de asigurare, dacă ar fi fost realizate în temeiul legislației aplicabile.

(2) Cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 65 alineatul (5) litera (a), aplicarea alineatului (1) din prezentul articol se aplică doar în cazul în care persoana interesată a realizat cel mai recent, în conformitate cu legislația în temeiul căreia se solicită prestația:

- perioade de asigurare, în cazul în care legislația respectivă impune perioade de asigurare;
- perioade de încadrare în muncă, în cazul în care legislația respectivă impune perioade de încadrare în muncă;
- perioade de activitate independentă, în cazul în care legislația respectivă impune perioade de activitate independentă.

ART. 62

Calcularea prestațiilor

(1) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație prevede calcularea prestațiilor pe baza valorii salariului sau venitului profesional anterior ia în considerare exclusiv salariul sau venitul profesional primit de către persoana în cauză pentru ultima sa activitate salariată sau independentă desfășurată în temeiul legislației menționate.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, în cazul în care legislația aplicată de instituția competentă prevede o perioadă de referință definită pentru stabilirea salariului care servește ca bază pentru calcularea prestațiilor și în cazul în care, pentru întreaga perioadă sau o parte a acesteia, persoana în cauză a fost supusă legislației unui alt stat membru.

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), în ceea ce privește lucrătorii frontalieri prevăzuți la articolul 65 alineatul (5) litera (a), instituția de la locul de reședință ia în considerare salariul sau venitul profesional primit de persoana în cauză în statul membru a cărei legislație i s-a aplicat în cursul ultimei sale activități salariate sau independente, în conformitate cu regulamentul de aplicare.

ART. 63

Dispoziții speciale pentru renunțarea la clauzele de rezidență

În sensul prezentului capitol, articolul 7 se aplică doar în cazurile prevăzute de articolele 64 și 65 și în limitele stabilite de acestea.

ART. 64

Șomerii care se deplasează în alt stat membru

(1) Persoana aflată în șomaj total, care îndeplinește condițiile impuse de legislația statului membru competent pentru a avea dreptul la prestații și care se deplasează în alt stat membru pentru a căuta de lucru, își păstrează dreptul la ajutor de șomaj în numerar, în următoarele condiții și în următoarele limite:

(a) Înaintea plecării, șomerul trebuie să se fi înregistrat ca persoană care caută de lucru și să fi rămas la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent timp de cel puțin patru săptămâni după ce a devenit șomer. Cu toate acestea, serviciile sau instituțiile competente pot autoriza plecarea sa înaintea expirării acestui termen;

(b) șomerul trebuie să se înregistreze ca persoană care caută de lucru la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru în care s-a deplasat, să se supună procedurii de control organizate în statul membru respectiv și să respecte condițiile prevăzute de legislația acestuia. Această condiție se consideră îndeplinită pentru perioada anterioară înregistrării, în cazul în care persoana în cauză se înregistrează în termen de șapte zile de la data la care a încetat să se afle la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru din care a plecat. În cazuri excepționale, serviciile sau instituțiile competente pot prelungi acest termen;

(c) dreptul la prestații se menține pe o perioadă de trei luni de la data la care șomerul a încetat să se afle la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru din care a plecat, cu condiția ca durata totală pentru care sunt acordate prestațiile să nu depășească durata totală a perioadei în care șomerul are dreptul la prestații, în temeiul legislației statului membru respectiv; serviciile sau instituțiile competente pot prelungi termenul de trei luni până la maximum șase luni;

(d) prestațiile se acordă de către instituția competentă în conformitate cu legislația pe care o aplică și pe spezele sale.

(2) În cazul în care persoana interesată se întoarce în statul membru competent la expirarea termenului în care are dreptul la prestații în temeiul alineatului (1) litera (c) sau înainte de expirare, aceasta continuă să aibă dreptul la prestații în conformitate cu legislația statului membru respectiv. Persoana interesată pierde orice drept la prestații în temeiul legislației statului membru competent, în cazul în care nu se întoarce acolo la expirarea termenului menționat sau înainte de expirare, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației respective. În cazuri excepționale, serviciile sau instituțiile competente pot permite persoanei în cauză să se întoarcă la o dată ulterioară, fără a-și pierde dreptul la prestații.

(3) Cu excepția cazului în care legislația statului membru competent este mai favorabilă, între două perioade de încadrare în muncă, perioada totală maximă în care se menține dreptul la prestații, în condițiile stabilite la alineatul (1), este de trei luni. Serviciile sau instituțiile competente pot prelungi această perioadă până la maximum șase luni.

(4) Modalitățile de schimb de informații, de cooperare și de asistență reciprocă dintre instituțiile și serviciile din statul membru competent și din statul membru în care persoana se deplasează pentru a căuta de lucru sunt stabilite în regulamentul de aplicare.

ART. 65

Șomerii rezidenți într-un alt stat membru decât statul competent

(1) Persoana care se află în șomaj parțial sau intermitent și care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, își avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent, se pune la dispoziția angajatorului său ori a serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent. Persoana beneficiază de prestații în temeiul legislației statului membru competent, ca și cum ar fi rezidentă în statul membru respectiv. Aceste prestații se furnizează de către instituția statului membru competent.

(2) Persoana aflată în șomaj total care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, își avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent și care continuă să își aibă reședința în statul membru respectiv sau se întoarce în statul membru respectiv, se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a

forței de muncă din statul membru de reședință. Fără a aduce atingere articolului 64, persoana aflată în șomaj total poate, ca măsură suplimentară, să se pună la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru în care și-a desfășurat ultima activitate salariată sau independentă.

Persoana aflată în șomaj, care nu este lucrător frontalier și care nu se întoarce în statul membru de reședință, se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru a cărui legislație i s-a aplicat ultima dată.

(3) Șomerul prevăzut la alineatul (2) prima teză se înregistrează ca persoană care caută de lucru la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru în care este rezidentă. Acesta se supune procedurii de control organizate în statul membru respectiv și respectă condițiile stabilite de legislația statului membru respectiv. În cazul în care șomerul decide să se înregistreze ca persoană care caută de lucru și în statul membru în care a desfășurat ultima dată o activitate salariată sau independentă, acesta trebuie să respecte obligațiile aplicabile în statul respectiv.

(4) Punerea în aplicare a alineatului (2) a doua teză și a alineatului (3) a doua teză, precum și modalitățile de schimb de informații, de cooperare și de asistență reciprocă dintre instituțiile și serviciile din statul membru de reședință și din statul membru în care persoana a desfășurat ultima dată o activitate profesională sunt prevăzute în regulamentul de aplicare.

(5) (a) Șomerul prevăzut la alineatul (2) prima și a doua teză beneficiază de prestații în conformitate cu dispozițiile legislației din statul membru de reședință, ca și cum ar fi fost supus legislației respective în timpul ultimei sale activități salariate sau independente. Aceste prestații se acordă de către instituția de la locul de reședință.

(b) Cu toate acestea, un lucrător care nu este lucrător frontalier și care a primit prestații în numele instituției competente din statul membru a cărui legislație i s-a aplicat ultima oară beneficiază mai întâi, la întoarcerea în statul membru de reședință, de prestații în conformitate cu articolul 64, acordarea de prestații în conformitate cu litera (a) fiind suspendată pe perioada în care lucrătorul primește prestații în temeiul legislației care i s-a aplicat ultima dată.

(6) Prestațiile acordate de instituția de la locul de reședință în temeiul alineatului (5) rămân în sarcina acesteia. Cu toate acestea, sub rezerva alineatului (7), instituția competentă din statul membru a cărui legislație s-a aplicat persoanei ultima dată, rambursează instituției de la locul de reședință întreaga valoare a prestațiilor acordate de către această din urmă instituție în primele trei luni de indemnizație. Valoarea rambursării în timpul acestei perioade nu poate fi mai mare decât valoarea care se plătește, în caz de șomaj, în aplicarea legislației statului membru competent. În cazul prevăzut la alineatul (5) litera (b), perioada în care sunt furnizate prestații în temeiul articolului 64 se deduce din perioada prevăzută în

prezentul alineat teza a doua. Modalitățile de rambursare sunt prevăzute în regulamentul de aplicare.

(7) Cu toate acestea, perioada de rambursare prevăzută la alineatul (6) se extinde la cinci luni în cazul în care, în timpul celor 24 de luni precedente, persoana interesată a realizat perioade de încadrare în muncă sau de activitate independentă în statul membru a cărui legislație i s-a aplicat ultima dată, în cazul în care aceste perioade ar fi suficiente pentru a-i da dreptul la ajutor de șomaj.

(8) În sensul alineatelor (6) și (7), două sau mai multe state membre sau autoritățile lor competente, pot să prevadă alte metode de rambursare sau să renunțe la orice rambursare între instituțiile aflate în jurisdicția lor.

CAP. 7

Prestații pre-pensie

ART. 66

Prestații

În cazul în care legislația care se aplică condiționează dreptul la prestații pre-pensie de realizarea unor perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, articolul 6 nu se aplică.

CAP. 8

Prestații familiale

ART. 67

Membrii de familie care își au reședința într-un alt stat membru

Persoana are dreptul la prestații familiale în conformitate cu legislația statului membru competent, inclusiv pentru membrii familiei sale care își au reședința în alt stat membru, ca și cum aceștia și-ar avea reședința în primul stat membru. Cu toate acestea, titularul unei pensii are dreptul la prestații familiale în conformitate cu legislația statului membru competent pentru pensia sa.

ART. 68

Reguli de prioritate în caz de cumul

(1) În cazul în care, pentru aceleași perioade și pentru aceiași membri de familie, se prevăd prestații în legislația a mai mult de un stat membru, se aplică următoarele reguli de prioritate:

(a) în cazul prestațiilor ce se plătesc de către mai mult de un stat membru cu titluri diferite, ordinea de prioritate este după cum urmează: în primul rând, drepturile dobândite în temeiul unei activități salariate sau independente, în al doilea rând, drepturile dobândite în temeiul primirii unei pensii și, în ultimul rând, drepturile dobândite în temeiul rezidenței;

(b) în cazul prestațiilor ce se plătesc de către mai mult de un stat membru cu același titlu, ordinea de prioritate se stabilește cu trimitere la următoarele criterii subsidiare:

(i) în cazul drepturilor dobândite în temeiul unei activități salariate sau independente, locul de reședință al copiilor, cu condiția să existe activitatea menționată și, în subsidiar, după caz, cea mai mare valoare a prestațiilor prevăzută de legislațiile conflictuale. În acest din urmă caz, costul prestațiilor se împarte în conformitate cu criteriile definite în regulamentul de aplicare;

(ii) în cazul drepturilor dobândite în temeiul primirii unei pensii: locul de reședință al copiilor, cu condiția să se plătească o pensie în temeiul legislației sale și, în plus, în cazul în care este necesar, cea mai lungă perioadă de asigurare sau de rezidență realizată în temeiul legislațiilor conflictuale;

(iii) în cazul drepturilor dobândite în temeiul rezidenței: locul de reședință al copiilor.

(2) În cazul cumulului de drepturi, prestațiile familiale se acordă în conformitate cu legislația desemnată ca având prioritate în conformitate cu alineatul (1). Drepturile la prestații familiale acordate în temeiul altei sau altor legislații conflictuale se suspendă până la valoarea prevăzută de prima legislație și se acordă, după caz, sub forma unui supliment reprezentând diferența, pentru partea care depășește această valoare. Nu este însă necesar ca această diferență suplimentară să fie acordată copiilor care sunt rezidenți într-un alt stat membru, dacă dreptul la prestațiile în cauză se întemeiază exclusiv pe locul de reședință.

(3) În cazul în care, în temeiul articolului 67, se prezintă o cerere de prestații familiale către instituția competentă dintr-un stat membru a cărui legislație se aplică, dar nu pe baza dreptului de prioritate, în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol:

(a) instituția respectivă înaintează fără întârziere cererea către instituția competentă din statul membru a cărui legislație se aplică cu prioritate, informează persoana în cauză și, fără a se aduce atingere dispozițiilor regulamentului de aplicare cu privire la acordarea provizorie de prestații, furnizează, dacă este necesar, un supliment reprezentând diferența, prevăzut la alineatul (2);

(b) instituția competentă din statul membru a cărui legislație se aplică cu prioritate tratează cererea ca și cum i-ar fi fost prezentată direct, iar data la care această cerere a fost prezentată primei instituții se consideră data prezentării sale la instituția prioritară.

ART. 69

Dispoziții suplimentare

(1) În cazul în care, în temeiul legislației desemnate în temeiul articolelor 67 și 68, nu se dobândește nici un drept la plata unor prestații familiale suplimentare sau speciale pentru orfani, aceste prestații se acordă automat și se adaugă celorlalte

prestații familiale dobândite în temeiul legislației prevăzute anterior, în temeiul legislației statului membru care i s-a aplicat lucrătorului defunct pentru perioada de timp cea mai lungă, în măsura în care dreptul a fost dobândit în temeiul legislației respective. În cazul în care nu s-a dobândit nici un drept în temeiul legislației respective, se examinează condițiile pentru dobândirea unui astfel de drept în temeiul legislațiilor celorlalte state membre și se acordă prestații în ordinea descrescătoare a duratei perioadelor de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul legislației statelor membre respective.

(2) Prestațiile plătite sub formă de pensii sau suplimente la pensii se acordă și se calculează în conformitate cu capitolul 5.

CAP. 9

Prestații speciale în numerar de tip necontributiv

ART. 70

Dispoziții generale

(1) Prezentul articol se aplică prestațiilor speciale în numerar de tip necontributiv, furnizate în conformitate cu legislația care, dat fiind domeniul său de aplicare personal, obiectivele și condițiile de eligibilitate, are totodată caracteristicile legislației de securitate socială prevăzute la articolul 3 alineatul (1) și ale asistenței sociale.

(2) În sensul prezentului capitol, "prestații speciale în numerar de tip necontributiv" înseamnă prestații:

(a) care sunt destinate să furnizeze:

(i) o acoperire suplimentară, de substituție sau ancilară împotriva riscurilor acoperite de ramurile de securitate socială prevăzute la articolul 3 alineatul (1), care garantează persoanelor în cauză un venit minim de subzistență, avându-se în vedere situația economică și socială din statul membru în cauză

sau

(ii) exclusiv protecție specială pentru persoane cu handicap, în strânsă legătură cu mediul social al acestor persoane din statul membru în cauză

și

(b) în cazul în care finanțarea provine exclusiv din contribuții fiscale obligatorii destinate acoperirii cheltuielilor publice generale și condițiile pentru atribuirea și calcularea prestațiilor nu depind de vreo contribuție din partea beneficiarului acestora. Cu toate acestea, prestațiile furnizate ca supliment al unei prestații de tip contributiv nu se consideră prestații de tip contributiv exclusiv din acest motiv

și

(c) sunt enumerate în anexa X.

(3) Articolul 7 și celelalte capitole din prezentul titlu nu se aplică prestațiilor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

(4) Prestațiile prevăzute la alineatul (2) se acordă exclusiv în statul membru în care persoana în cauză este rezidentă, în conformitate cu legislația acestuia. Aceste prestații se acordă de către și pe spezele instituției de la locul de reședință.

TITLUL IV

COMISIA ADMINISTRATIVĂ ȘI COMITETUL CONSULTATIV

ART. 71

Componența și funcționarea Comisiei administrative

(1) Comisia administrativă pentru coordonarea sistemelor de securitate socială (denumită în continuare "Comisia administrativă"), constituită pe lângă Comisia Comunităților Europene, este compusă dintr-un reprezentant al guvernului din fiecare dintre statele membre, asistat, în cazul în care acest lucru este necesar, de consilieri de specialitate. Un reprezentant al Comisiei Comunităților Europene participă la întrunirile Comisiei administrative în calitate de consultant.

(2) Statutul Comisiei administrative se stabilește de comun acord de către membrii săi.

Deciziile privind chestiunile de interpretare prevăzute la articolul 72 litera (a) se adoptă în conformitate cu regulamentul de vot stabilit prin tratat și li se acordă publicitatea necesară.

(3) Secretariatul Comisiei administrative este asigurat de serviciile Comisiei Comunităților Europene.

ART. 72

Sarcinile Comisiei administrative

Comisia administrativă:

(a) tratează orice chestiune administrativă sau de interpretare care decurge din dispozițiile prezentului regulament sau din cele ale regulamentului de aplicare, sau din orice acord ori înțelegere încheiată în conformitate cu acestea, fără a aduce atingere dreptului autorităților, instituțiilor și persoanelor în cauză să recurgă la procedurile și jurisdicțiile prevăzute de legislațiile statelor membre, de prezentul regulament sau de tratat;

(b) facilitează aplicarea uniformă a dreptului comunitar, în special prin promovarea schimbului de experiențe și de bune practici administrative;

(c) promovează și dezvoltă cooperarea dintre statele membre și instituțiile acestora în materie de securitate socială, având drept scop, între altele, să ia în considerare problemele speciale ale anumitor categorii de persoane; facilitează realizarea acțiunilor de cooperare transfrontalieră în domeniul coordonării sistemelor de securitate socială;

(d) încurajează utilizarea cât mai extinsă de noi tehnologii, pentru a facilita libera circulație a persoanelor, în special prin modernizarea procedurilor necesare schimbului de informații și prin adaptarea fluxului informațional interinstituțional la schimburile electronice, luând în considerare evoluția prelucrării de date din fiecare stat membru. Comisia administrativă adoptă regulile structurale comune pentru serviciile de prelucrare electronică a datelor, în special cu privire la securitate și la utilizarea standardelor, și stabilește modalitățile de funcționare a părții comune a serviciilor respective;

(e) îndeplinește orice altă funcție care este de competența sa în temeiul prezentului regulament și al regulamentului de aplicare sau al oricărui acord sau al oricărei înțelegeri încheiate în cadrul acestora;

(f) face propuneri relevante Comisiei Comunităților Europene cu privire la coordonarea sistemelor de securitate socială, în vederea îmbunătățirii și modernizării acquis-ului comunitar, prin elaborarea de regulamente ulterioare sau prin intermediul altor instrumente prevăzute de tratat;

(g) stabilește factorii care se iau în considerare la întocmirea conturilor privind costurile ce sunt suportate de către instituțiile statelor membre în temeiul prezentului regulament și adoptă conturile anuale între aceste instituții, în baza raportului Comisiei de audit prevăzute la articolul 74.

ART. 73

Comisia tehnică pentru prelucrarea datelor

(1) O Comisie tehnică pentru prelucrarea datelor (denumită în continuare "Comisia tehnică") se constituie în cadrul Comisiei administrative. Comisia tehnică propune Comisiei administrative regulile arhitecturale comune pentru gestionarea serviciilor de prelucrare electronică a datelor, în special cu privire la securitate și la utilizarea standardelor; comisia întocmește rapoarte și emite un aviz motivat înainte de luarea unei decizii de către Comisia administrativă, în temeiul articolului 72 litera (d). Componenta și modul de funcționare a Comisiei tehnice se stabilesc de către Comisia administrativă.

(2) În acest scop, Comisia tehnică:

(a) colectează documentele tehnice relevante și întreprinde studiile și lucrările necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale;

(b) prezintă Comisiei administrative rapoartele și avizele motivate prevăzute la alineatul (1);

(c) realizează toate celelalte sarcini și studii cu privire la problemele ce i-au fost transmise de către Comisia administrativă;

(d) asigură orientarea proiectelor pilot comunitare de utilizare a serviciilor de prelucrare electronică a datelor și, pentru partea comunitară, sisteme operaționale utilizând aceleași servicii de prelucrare a datelor.

ART. 74

Comisia de audit

(1) Se constituie o Comisie de audit în cadrul Comisiei administrative. Componenta și modalitățile de funcționare ale Comisiei de audit se stabilesc de către Comisia administrativă.

Comisia de audit:

(a) verifică metoda de stabilire și calculare a costurilor medii anuale prezentate de statele membre;

(b) colectează datele necesare și realizează calculele necesare pentru stabilirea situației anuale a creanțelor din fiecare stat membru;

(c) prezintă Comisiei administrative rapoarte periodice privind rezultatele aplicării prezentului regulament și a regulamentului de aplicare, în special pe plan financiar;

(d) furnizează datele și rapoartele necesare adoptării deciziilor de către Comisia administrativă, în temeiul articolului 72 litera (g);

(e) prezintă Comisiei administrative orice sugestie utilă, inclusiv cu privire la prezentul regulament, în legătură cu literele (a) - (c);

(f) realizează toate lucrările, studiile sau misiunile cu privire la problemele ce i-au fost transmise de către Comisia administrativă.

ART. 75

Comitetul consultativ pentru coordonarea sistemelor de securitate socială

(1) Se instituie un Comitet consultativ pentru coordonarea sistemelor de securitate socială (denumit în continuare "Comitetul consultativ"), compus, pentru fiecare stat membru, din:

(a) un reprezentant al guvernului;

(b) un reprezentant al organizațiilor sindicale ale lucrătorilor;

(c) un reprezentant al organizațiilor patronale.

Pentru fiecare din categoriile menționate mai sus, se numește un membru supleant din fiecare stat membru.

Membrii și membrii supleanți ai Comitetului consultativ sunt numiți de către Consiliu. Comitetul consultativ este prezidat de un reprezentant al Comisiei Comunităților Europene. Comitetul consultativ își stabilește regulamentul de procedură.

(2) La cererea Comisiei Comunităților Europene, a Comisiei administrative sau din proprie inițiativă, Comitetul consultativ este împuternicit:

(a) să examineze problemele generale sau de principiu, precum și problemele rezultate din aplicarea dispozițiilor comunitare privind coordonarea sistemelor de securitate socială, în special cu privire la anumite categorii de persoane;

(b) să formuleze avize asupra unor astfel de probleme pentru Comisia administrativă, precum și propuneri privind orice revizuire ale dispozițiilor menționate.

TITLUL V DISPOZIȚII DIVERSE

ART. 76

Cooperarea

(1) Autoritățile competente din statele membre își comunică toate informațiile cu privire la:

(a) măsurile luate în aplicarea prezentului regulament;

(b) modificările din legislația lor, care ar putea afecta aplicarea prezentului regulament.

(2) În sensul prezentului regulament, autoritățile și instituțiile statelor membre își oferă reciproc bunele oficii și acționează ca și cum ar fi vorba despre aplicarea propriei legislații. Asistența administrativă acordată de autoritățile și instituțiile menționate este, de regulă, gratuită. Cu toate acestea, Comisia administrativă stabilește natura cheltuielilor rambursabile și pragurile peste care este prevăzută rambursarea.

(3) În sensul prezentului regulament, autoritățile și instituțiile statelor membre pot comunica direct între ele, precum și cu persoanele în cauză sau cu mandatarii acestora.

(4) Instituțiile și persoanele reglementate de prezentul regulament au obligația să se informeze reciproc și să coopereze pentru a asigura aplicarea corectă a prezentului regulament.

Instituțiile, în conformitate cu principiul bunei administrări, răspund tuturor solicitărilor într-un termen rezonabil și comunică, în această privință, persoanelor în cauză orice informație necesară pentru exercitarea drepturilor ce le sunt conferite de prezentul regulament.

Persoanele în cauză au obligația de a informa instituțiile din statul membru competent și statul membru de reședință, în cel mai scurt termen, cu privire la orice modificare a situației lor personale sau familiale, care aduce atingere drepturilor la prestațiile prevăzute de prezentul regulament.

(5) Nerespectarea obligației de informare prevăzute la alineatul (4) al treilea paragraf poate face obiectul unor sancțiuni proporționale, în conformitate cu dreptul intern. Cu toate acestea, aceste măsuri sunt echivalente cu cele aplicabile în situații similare, care țin de ordinea juridică internă, astfel încât pentru solicitanți să nu fie imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea practică a drepturilor conferite persoanelor în cauză de prezentul regulament.

(6) În cazul unor dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului regulament, care ar putea pune în pericol drepturile unei persoane pe care acesta le reglementează, instituția din statul membru competent sau din statul membru de

reședință al persoanei interesate ia legătura cu instituția sau instituțiile din statul sau statele membre în cauză. În cazul în care nu se poate găsi o soluție într-un termen rezonabil, autoritățile respective pot sesiza Comisia administrativă.

(7) Autoritățile, instituțiile și jurisdicțiile dintr-un stat membru nu pot respinge cererile sau alte documente ce le sunt prezentate, în temeiul faptului că sunt redactate într-o limbă oficială a altui stat membru, în cazul în care această limbă este recunoscută ca limbă oficială a instituțiilor Comunității, în conformitate cu articolul 290 din tratat.

ART. 77

Protecția datelor cu caracter personal

(1) În cazul în care, în temeiul prezentului regulament sau al regulamentului de aplicare, autoritățile sau instituțiile dintr-un stat membru comunică date cu caracter personal autorităților sau instituțiilor din alt stat membru, această comunicare de date se supune legislației privind protecția datelor din statul membru care le transmite. Orice comunicare din partea autorității sau instituției din statul membru care le primește, precum și stocarea, modificarea sau distrugerea datelor furnizate de statul membru respectiv fac obiectul legislației privind protecția datelor din statul membru care le primește.

(2) Datele necesare pentru aplicarea prezentului regulament și a regulamentului de aplicare sunt transmise de un stat membru altui stat membru, cu respectarea dispozițiilor comunitare privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea și libera circulație a datelor cu caracter personal.

ART. 78

Prelucrarea electronică a datelor

(1) Statele membre utilizează treptat noile tehnologii pentru schimbul, accesarea și prelucrarea datelor necesare pentru aplicarea prezentului regulament și a regulamentului de aplicare. Comisia Comunităților Europene își oferă sprijinul la realizarea unor activități de interes comun, de îndată ce statele membre creează aceste servicii de prelucrare electronică a datelor.

(2) Fiecare stat membru răspunde de gestionarea părții ce îi revine în serviciile de prelucrare electronică a datelor, cu respectarea dispozițiilor comunitare privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea și libera circulație a datelor cu caracter personal.

(3) Un document electronic trimis sau emis de o instituție în conformitate cu prezentul regulament și cu regulamentul de aplicare nu poate fi respins de nici o autoritate sau instituție dintr-un alt stat membru, în temeiul faptului că a fost primit prin mijloace electronice, în cazul în care instituția care îl primește a declarat că poate primi documente electronice. Reproducerea și înregistrarea acestor documente se presupune a fi o reproducere corectă și exactă a documentului

original sau o reprezentare a informațiilor la care acesta se referă, în cazul în care nu există dovezi în sens contrar.

(4) Un document electronic este considerat valabil în cazul în care sistemul informatic în care s-a înregistrat documentul conține elementele de securitate necesare pentru a preveni orice modificare, dezvăluire sau acces neautorizat la înregistrare. Trebuie să existe posibilitatea să se reproducă informația înregistrată, în orice moment, într-o formă care se poate citi imediat. În cazul în care un document electronic este transferat de la o instituție de securitate socială la alta, se iau măsuri adecvate de siguranță, în conformitate cu dispozițiile comunitare privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea și libera circulație a datelor cu caracter personal.

ART. 79

Finanțarea acțiunilor din domeniul securității sociale

În contextul prezentului regulament și al regulamentului de aplicare, Comisia Comunităților Europene poate finanța total sau parțial:

(a) acțiunile destinate să îmbunătățească schimburile de informații dintre autoritățile și instituțiile de securitate socială din statele membre, în special schimbul electronic de date;

(b) orice altă activitate destinată să furnizeze informații persoanelor reglementate de prezentul regulament, precum și reprezentanților acestora, cu privire la drepturile și obligațiile rezultate din prezentul regulament, utilizându-se cele mai adecvate mijloace.

ART. 80

Scutiri

(1) Beneficiul scutirilor sau reducerilor de impozite, taxe de timbru, onorarii notariale sau de înregistrare, prevăzute în conformitate cu legislația unui stat membru cu privire la certificatele sau documentele care trebuie prezentate în aplicarea legislației statului membru respectiv, se extinde la certificatele sau documentele similare ce trebuie prezentate în aplicarea legislației unui alt stat membru sau a prezentului regulament.

(2) Toate actele, documentele și certificatele de orice tip ce trebuie prezentate atunci când se aplică prezentul regulament sunt scutite de autentificarea de către autoritățile diplomatice sau consulare.

ART. 81

Revendicări, declarații sau recursuri

Revendicările, declarațiile sau recursurile care ar fi trebuit introduse, în aplicarea legislației unui stat membru, într-un anumit termen la o autoritate, instituție sau jurisdicție din statul membru respectiv, sunt admise, în cazul în care sunt introduse în același termen menționat la o autoritate, o instituție sau o jurisdicție corespunzătoare dintr-un alt stat membru. În acest caz, autoritatea, instituția sau

jurisdicția astfel sesizată transmite fără întârziere aceste revendicări, declarații sau recursuri autorității, instituției sau jurisdicției competente din primul stat membru, fie direct, fie prin intermediul autorităților competente din statul membru în cauză. Data la care aceste revendicări, declarații sau recursuri sunt prezentate unei autorități, unei instituții sau unei jurisdicții din al doilea stat membru se consideră data prezentării lor la autoritatea, instituția sau jurisdicția competentă.

ART. 82

Examene medicale

La cererea instituției competente, examenele medicale prevăzute de legislația unui stat membru pot fi realizate într-un alt stat membru de către instituția de la locul de reședință sau de ședere al solicitantului sau al persoanei care are dreptul la prestații, în condițiile prevăzute în regulamentul de aplicare sau convenite între autoritățile competente ale statelor membre în cauză.

ART. 83

Aplicarea legislațiilor

Dispozițiile speciale de aplicare a legislațiilor anumitor state membre sunt menționate în anexa XI.

ART. 84

Colectarea cotizațiilor și recuperarea prestațiilor

(1) Colectarea cotizațiilor cuvenite unei instituții dintr-un stat membru și recuperarea prestațiilor necuvenite acordate de instituția unui stat membru se pot realiza în alt stat membru, în conformitate cu procedurile și cu garanțiile și privilegiile aplicabile în cazul colectării cotizațiilor cuvenite instituției corespunzătoare din cel de-al doilea stat membru și al recuperării prestațiilor necuvenite acordate de aceasta.

(2) Hotărârile executorii pronunțate de instanțele judecătorești și deciziile emise de autoritățile administrative privind colectarea cotizațiilor, a dobânzilor și a oricăror alte cheltuieli sau recuperarea prestațiilor necuvenite în temeiul legislației unui stat membru sunt recunoscute și puse în executare, la cererea instituției competente într-un alt stat membru, în limitele și în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația și de orice alte proceduri care sunt aplicabile unor decizii similare din statul membru din urmă. Aceste hotărâri și decizii sunt declarate executorii în statul membru respectiv, în măsura în care legislația și orice alte proceduri din statul membru respectiv impun acest lucru.

(3) În caz de executare silită, faliment sau concordat, creanțele instituției dintr-un stat membru beneficiază, în alt stat membru, de privilegii identice cu cele pe care legislația celui de-al doilea stat membru le acordă creanțelor de același tip.

(4) Modalitățile de aplicare a prezentului articol, inclusiv costurile care urmează să fie rambursate, vor fi reglementate de regulamentul de aplicare sau, la nevoie și ca măsură suplimentară, prin intermediul unor acorduri între statele membre.

ART. 85

Drepturile instituțiilor

(1) În cazul în care, în temeiul legislației unui stat membru, o persoană beneficiază de prestații ca urmare a unui prejudiciu rezultat din fapte desfășurate într-un alt stat membru, toate drepturile instituției debitoare față de o parte terță care are obligația să furnizeze compensații pentru repararea prejudiciului sunt reglementate de următoarele reguli:

(a) în cazul în care instituția responsabilă de furnizarea prestațiilor este, în temeiul legislației pe care o aplică, subrogată în drepturile pe care beneficiarul le are împotriva părții terțe, această subrogare se recunoaște de fiecare stat membru;

(b) în cazul în care instituția responsabilă de furnizarea prestațiilor are un drept direct împotriva părții terțe, fiecare stat membru recunoaște acest drept.

(2) În cazul în care o persoană beneficiază de prestații în temeiul legislației unui stat membru ca urmare a unui prejudiciu cauzat de fapte survenite în alt stat membru, dispozițiile legislației menționate, care stabilesc cazurile în care este exclusă răspunderea civilă a angajatorilor sau a personalului lor, sunt aplicabile cu privire la persoana menționată sau la instituția competentă.

Alineatul (1) se aplică, de asemenea, cu privire la orice drepturi ale instituției responsabile de furnizarea prestațiilor împotriva angajatorilor sau a personalului lor, în cazurile în care răspunderea lor nu este exclusă.

(3) În cazul în care, în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) și cu articolul 41 alineatul (2), două sau mai multe state membre ori autoritățile lor competente au încheiat un acord prin care renunță la rambursarea între instituțiile aflate sub jurisdicția lor sau în cazul în care rambursarea nu depinde de valoarea prestațiilor acordate, orice drepturi ce rezultă împotriva unei părți terțe responsabile sunt reglementate în următorul mod:

(a) în cazul în care instituția din statul membru de reședință sau de ședere acordă prestații unei persoane cu privire la un prejudiciu produs pe teritoriul său, instituția respectivă exercită, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, dreptul la subrogare sau acțiune directă împotriva părții terțe responsabile pentru repararea prejudiciului;

(b) pentru aplicarea literei (a):

(i) beneficiarul prestațiilor este considerat afiliat la instituția de la locul de reședință sau de ședere și

(ii) instituția respectivă trebuie să fie instituția responsabilă de furnizarea prestațiilor;

(c) alineatele (1) și (2) rămân aplicabile cu privire la orice prestații care nu sunt prevăzute de acordul de renunțare sau printr-o rambursare care nu depinde de valoarea prestațiilor acordate efectiv.

ART. 86

Acorduri bilaterale

În ceea ce privește relațiile dintre Luxemburg, pe de o parte, și Franța, Germania și Belgia, pe de altă parte, aplicarea și durata perioadei prevăzute la articolul 65 alineatul (7) vor face obiectul unor acorduri bilaterale.

TITLUL VI DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

ART. 87

Dispoziții tranzitorii

(1) În conformitate cu prezentul regulament, nu se dobândesc drepturi pentru perioada anterioară datei aplicării sale.

(2) Orice perioadă de asigurare, precum și, după caz, orice perioadă de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență realizată în conformitate cu legislația unui stat membru, înainte de data aplicării prezentului regulament în statul membru în cauză, se ia în considerare pentru stabilirea drepturilor dobândite în temeiul prezentului regulament.

(3) Sub rezerva alineatului (1), în conformitate cu prezentul regulament, un drept se dobândește chiar dacă se referă la un eveniment desfășurat înaintea datei aplicării regulamentului în statul membru în cauză.

(4) La cererea persoanei în cauză, orice prestație care nu a fost acordată sau a fost suspendată, pe motive de cetățenie sau de loc de reședință a persoanei în cauză, se acordă sau se restabilește de la data aplicării prezentului regulament în statul membru interesat, cu condiția ca drepturile pentru care au fost acordate prestațiile anterior să nu fi dat naștere unei plăți globale.

(5) Drepturile persoanelor în cauză cărora li s-a acordat o pensie într-un stat membru, anterior datei de aplicare a prezentului regulament într-un stat membru, pot fi revizuite la cererea persoanei în cauză, avându-se în vedere dispozițiile prezentului regulament.

(6) În cazul în care cererea prevăzută la alineatul (4) sau (5) se prezintă în termen de doi ani de la data aplicării prezentului regulament într-un stat membru, drepturile dobândite în temeiul prezentului regulament sunt dobândite începând cu data respectivă, fără ca legislația oricărui stat membru privind decăderea din drepturi sau prescrierea drepturilor să poată fi opozabilă persoanelor în cauză.

(7) În cazul în care cererea prevăzută la alineatul (4) sau (5) se prezintă după expirarea termenului de doi ani de la data aplicării prezentului regulament în statul membru în cauză, drepturile care nu devin caduce sau nu sunt prescrise sunt dobândite de la data la care a fost prezentată cererea, sub rezerva oricăror dispoziții mai favorabile din legislația unui stat membru.

(8) În cazul în care, ca urmare a prezentului regulament, o persoană este supusă legislației unui alt stat membru decât cel sub incidența legislației căreia se află în temeiul titlului II din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71, legislația respectivă continuă să se aplice atât timp cât situația rămâne neschimbată, cu excepția cazului în care persoana interesată solicită să fie supusă legislației aplicabile în conformitate cu prezentul regulament. În termen de trei luni de la data aplicării prezentului regulament, cererea se prezintă instituției competente a statului membru a cărui legislație este aplicabilă în temeiul prezentului regulament, astfel încât persoana în cauză să intre sub incidența legislației statului membru respectiv de la data aplicării prezentului regulament. În cazul în care cererea se prezintă după expirarea acestui termen, schimbarea legislației aplicabile are loc în prima zi a lunii următoare.

(9) Articolul 55 din prezentul regulament se aplică doar în cazul pensiilor care, la data aplicării prezentului regulament, nu fac obiectul dispozițiilor articolului 46c din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71.

(10) Dispozițiile de la articolul 65 alineatul (2) teza a doua și alineatul (3) teza a doua se aplică pentru Luxemburg în termen de cel mult doi ani de la data aplicării prezentului regulament.

(11) Statele membre asigură furnizarea de informații adecvate cu privire la modificările drepturilor și obligațiilor introduse de prezentul regulament și de regulamentul de aplicare.

ART. 88

Actualizarea anexelor

Anexele la prezentul regulament se revizuiesc periodic.

ART. 89

Regulamentul de aplicare

Un regulament ulterior va stabili procedura de aplicare a prezentului regulament.

ART. 90

Abrogarea

(1) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului se abrogă de la data aplicării prezentului regulament.

Cu toate acestea, Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 rămâne în vigoare și continuă să aibă efect juridic, în sensul următoarelor:

(a) Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanții unor țări terțe care nu sunt supuși dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie*5), atât timp cât regulamentul respectiv nu este abrogat sau modificat;

(b) Regulamentul (CEE) nr. 1661/85 al Consiliului din 13 iunie 1985 de stabilire a adaptărilor tehnice la regulile Comunității privind securitatea socială a

lucrătorilor migranți cu privire la Groenlanda*6), atât timp cât regulamentul respectiv nu este abrogat sau modificat;

(c) Acordul privind Spațiul Economic European*7) și Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, cu privire la libera circulație a persoanelor*8), precum și alte acorduri care includ o trimitere la Regulamentul (CEE) nr. 1408/71, atât timp cât aceste acorduri nu se modifică în funcție de prezentul regulament.

(2) Trimiterile la Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 din Directiva 98/49/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind protecția drepturilor la pensie suplimentară ale salariaților și persoanelor care desfășoară activități independente, care se deplasează în cadrul Comunității*9), se consideră trimiteri la prezentul regulament.

*5) JO L 124, 20.5.2003, p. 1.

*6) JO L 160, 20.6.1985, p. 7.

*7) JO L 1, 3.1.1994, p. 1.

*8) JO L 114, 30.4.2002, p. 6, acord modificat ultima dată de Decizia nr. 2/2003 al Comitetului mixt UE-Elveția (JO L 187, 26.7.2003, p. 55).

*9) JO L 209, 25.7.1998, p. 46.

ART. 91

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament se aplică de la data intrării în vigoare a regulamentului de aplicare.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasburg, 29 aprilie 2004.

Pentru Parlamentul European
Președintele
P. COX

Pentru Consiliu
Președintele
McDOWELL

ANEXA I

Avansuri din pensii alimentare, indemnizații speciale de naștere și de adopție

[Articolul 1 litera (z)]

I. Avansuri din pensiile alimentare

A. BELGIA

Avansuri din pensiile alimentare prevăzute de Legea din 21 februarie 2003 de creare a unui serviciu pentru pensiile alimentare neplătite în cadrul serviciului public federal, Ministerul de Finanțe.

B. DANEMARCA

Plata în avans a pensiei alimentare prevăzute în Legea privind alocațiile familiale.

Plata în avans a pensiei alimentare codificată prin Legea nr. 765 din 11 septembrie 2002.

C. GERMANIA

Avansuri din pensii alimentare în conformitate cu legea federală germană privind avansurile din pensiile alimentare (Unterhaltsvorschussgesetz) din 23 iulie 1979.

D. FRANȚA

Alocația de sprijin familial plătită unui copil, când unul dintre părinții săi sau ambii părinți nu își îndeplinesc sau sunt incapabili să-și îndeplinească obligațiile de întreținere ori să plătească o pensie alimentară stabilită prin hotărâre judecătorească.

E. AUSTRIA

Avansuri din pensiile alimentare în conformitate cu Legea privind acordarea de avansuri din pensiile alimentare (Unterhaltsvorschussgesetz 1985 - UVG).

F. PORTUGALIA

Avansuri din pensiile alimentare (Legea nr. 75/98 din 19 noiembrie 1998 privind garantarea pensiilor alimentare pentru minori).

G. FINLANDA

Pensii alimentare plătite în conformitate cu Legea privind securitatea pensiilor alimentare în favoarea copiilor (671/1998).

H. SUECIA

Pensii alimentare plătite în conformitate cu Legea privind pensia alimentară (1996:1030).

II. Indemnizații speciale de naștere și de adopție.

A. BELGIA

Indemnizație de naștere și indemnizație de adopție.

B. SPANIA

Indemnizații de naștere sub formă de plată unică.

C. FRANȚA

Indemnizații de naștere sau de adopție ca parte a "indemnizației pentru copii".

D. LUXEMBURG

Indemnizații prenatale.

Indemnizații de naștere.

E. FINLANDA

Indemnizație globală de maternitate, indemnizație forfetară de maternitate și asistență sub forma unei plăți globale destinate să compenseze costul adopției internaționale, în aplicarea Legii privind indemnizațiile de maternitate.

ANEXA II

Dispoziții ale convențiilor care rămân în vigoare și care, după caz, sunt limitate la persoanele reglementate de aceste dispoziții bilaterale

[Articolul 8 alineatul (1)]

Conținutul prezentei anexe va fi adoptat de Parlamentul European și de Consiliu, în conformitate cu tratatul, cât mai curând posibil și cel târziu înainte de data aplicării prezentului regulament, prevăzută la articolul 91.

ANEXA III

Restricții privind dreptul membrilor de familie ai unui lucrător frontalier la prestații în natură

[Articolul 18 alineatul (2)]

DANEMARCA

SPANIA

IRLANDA

ȚĂRILE DE JOS

FINLANDA

SUEDIA

REGATUL UNIT

ANEXA IV

Drepturi suplimentare pentru titularii de pensii care se întorc în statul membru competent

[Articolul 27 alineatul (2)]

BELGIA
GERMANIA
GRECIA
SPANIA
FRANȚA
ITALIA
LUXEMBURG
AUSTRIA
SUEDIA

ANEXA V

Drepturi suplimentare pentru foștii lucrători frontalieri care se întorc în statul membru în care au exercitat anterior o activitate salariată sau independentă (se aplică doar în cazul în care statul membru în care este situată instituția competentă pentru plata prestațiilor în natură acordate titularului de pensie în statul membru de reședință este inclus în listă)

[Articolul 28 alineatul (2)]

BELGIA
GERMANIA
SPANIA
FRANȚA
LUXEMBURG
AUSTRIA
PORTUGALIA

ANEXA VI

Identificarea legislației de tip A care ar trebui să facă obiectul coordonării speciale

[Articolul 44 alineatul (1)]

A. GRECIA

Legislația privind regimul de asigurări din agricultură (Organizația asigurărilor din agricultură), introdus prin Legea nr. 4169/1961.

B. IRLANDA

Partea II, capitolul 15, din Legea codificată din 1993 privind securitatea socială [Social Welfare (Consolidation) Act 1993].

C. FINLANDA

Pensiile de invaliditate stabilite în aplicarea Legii privind pensiile naționale din 8 iunie 1956 și acordate în temeiul regulilor tranzitorii din Legea privind pensiile naționale (547/93)

Pensii naționale pentru persoane cu handicap din naștere sau care au dobândit un handicap la o vârstă timpurie [Legea pensiilor naționale (547/93)]

D. SUECIA

Indemnizație de boală în funcție de venituri și alocație de înlocuire (Legea 1962:381, modificată de Legea 2001:489)

E. REGATUL UNIT

(a) Marea Britanie

Articolele 30a alineatul (5), 40, 41 și 68 din Legea cotizațiilor și prestațiilor 1992 (Contributions and Benefits Act 1992)

(b) Irlanda de Nord

Articolele 30a alineatul (5), 40, 41 și 68 din Legea cotizațiilor și prestațiilor (Irlanda de Nord) 1992 [Contributions and Benefits Act (Northern Ireland) 1992]

ANEXA VII

CONCORDANȚA DINTRE LEGISLAȚIILE STATELOR MEMBRE CU PRIVIRE LA CONDIȚIILE PRIVIND GRADUL DE INVALIDITATE

[Articolul 46 alineatul (3) din regulament]

BELGIA

State membre	Regimuri aplicate de	Regimuri aplicate de instituții din Belgia pentru care decizia este obligatorie, în cazuri de	instituțiile	concordanță	statelor
	membre care	Regim	Regim destinat	Regim	Ossom

	au luat o	general	minerilor		destinat	
(L'Office	decizie de				marinarilor	de
	recunoaștere				Invaliditate	Invalidi-
Sécurité	a gradului	generală	tate		Sociale	
	de				profesio-	
d'Outre-	invaliditate		nală		mer)	
FRANȚA	1. Regim					
	general:					
	- grup III	concor-	concordanță	concor-	concordanță	ne-
	(îngrijire	danță		danță		concor-
	permanentă)					danță
	- grup II	concor-	concordanță	concor-	concordanță	ne-
		danță		danță		concor-
						danță
	- grup I	concor-	concordanță	concor-	concordanță	ne-
		danță		danță		concor-
						danță
	2. Regim					
	pentru					
	agricultură:					
	- invaliditate	concor-	concordanță	concor-	concordanță	ne-
	generală	danță		danță		concor-
	totală					danță
	- două treimi	concor-	concordanță	concor-	concordanță	ne-
	invaliditate	danță		danță		concor-
	generală					danță

	- îngrijire	concor-	concordanță	concor-	concordanță	ne-
	permanentă	danță		danță		concor-
						danță

3. Regim

| destinat

| minerilor:

	- invaliditate	concor-	concordanță	concor-	concordanță	ne-
	generală	danță		danță		concor-
	parțială					danță

	- îngrijire	concor-	concordanță	concor-	concordanță	ne-
	permanentă	danță		danță		concor-
						danță

	- invaliditate	ne-	ne-	concor-	ne-	ne-
	profesională	concor-	concordanță	danță	concordanță	concor-
		danță				danță

4. Regim

| destinat

| marinarilor

	- invaliditate	concor-	concordanță	concor-	concordanță	ne-
	generală	danță		danță		concor-
						danță

	- îngrijire	concor-	concordanță	concor-	concordanță	ne-
	permanentă	danță		danță		concor-
						danță

	- invaliditate	ne-	ne-	neconcor-	ne-	ne-
	profesională	concor-	concordanță	danță	concordanță	concor-

|luxemburgheze.

|
|
|

FRANȚA

State Franța	Regimuri aplicate de instituțiile statelor membre	Regimuri aplicate de instituții din Franța	Regimuri aplicate de instituții din Franța	
pentru care decizia este obligatorie, în cazuri de concordanță				
decizie de				
Regim general				
gradului de				
invaliditate		Grup I	Grup II	Grup III
îngrijire				
permanentă				

BELGIA	1. Regim general	concordanță	neconcordanță	
neconcordanță				
2. Regim destinat				
minerilor				
- invaliditate				
concordanță				
neconcordanță				
generală parțială				
- invaliditate				
neconcordanță				
neconcordanță				
profesională				
3. Regim destinat				
marinarilor				
*1)				

ITALIA	1. Regim general			
	- invaliditate -	concordanță	neconcordanță	
	muncitori			
	- invaliditate -	concordanță	neconcordanță	
	angajați			
	2. Regim destinat			
	marinarilor			
	- inapt pentru	neconcordanță	neconcordanță	
	navigație			
LUXEMBURG	Invaliditate -	concordanță	neconcordanță	
*3)	muncitori			
	- invaliditate -	neconcordanță	neconcordanță	
	angajați			

- continuare -

State	Regimuri aplicate de	Regimuri aplicate de instituții din
Franța		
membre	instituțiile statelor	pentru care decizia este obligatorie, în
	membre care au luat o	cazuri de concordanță
		decizie de

	recunoaștere a		Regim pentru agricultură	
			gradului de	
	invaliditate	2/3	Invaliditate	Îngrijire
		invaliditate	totală	permanentă
BELGIA	1. Regim general		concordanță	neconcordanță
neconcordanță				
	2. Regim destinat			
	minerilor			
	- invaliditate		concordanță	neconcordanță
neconcordanță	generală parțială			
	- invaliditate		neconcordanță	neconcordanță
neconcordanță	profesională			
	3. Regim destinat		concordanță	neconcordanță
neconcordanță	marinarilor	*1)		
ITALIA	1. Regim general			
	- invaliditate -		concordanță	neconcordanță
neconcordanță	muncitori			
	- invaliditate -		concordanță	neconcordanță
neconcordanță	angajați			
	2. Regim destinat			

	marinarilor			
		- inapt pentru	neconcordanță	neconcordanță
	navigație			
LUXEMBURG	Invaliditate -		concordanță	neconcordanță
	*3) muncitori			
		- invaliditate -	neconcordanță	neconcordanță
	angajați			

- continuare -

State	Regimuri aplicate de	Regimuri aplicate de instituții din
Franța		
membre	instituțiile statelor	pentru care decizia este obligatorie, în
	membre care au luat o	cazuri de concordanță
		decizie de
	recunoaștere a	Regim destinat minerilor
		gradului de
Invaliditate	invaliditate	2/3
profesională		invaliditate permanentă
		generală
BELGIA	1. Regim general	concordanță
		neconcordanță
	2. Regim destinat	
	minerilor	

		- invaliditate	concordanță	neconcordanță
neconcordanță		generală parțială		
		- invaliditate	neconcordanță	neconcordanță
		profesională		*2)
		3. Regim destinat	concordanță	neconcordanță
neconcordanță		marinarilor	*1)	
	ITALIA	1. Regim general		
		- invaliditate -	concordanță	neconcordanță
neconcordanță		muncitori		
		- invaliditate -	concordanță	neconcordanță
neconcordanță		angajați		
		2. Regim destinat		
		marinarilor		
		- inapt pentru	neconcordanță	neconcordanță
neconcordanță		navigație		
	LUXEMBURG	Invaliditate -	concordanță	neconcordanță
neconcordanță		*3) muncitori		
		- invaliditate -	neconcordanță	neconcordanță
neconcordanță				

	angajați			
--	----------	--	--	--

- continuare -

State Franța	Regimuri aplicate de membre	Regimuri aplicate de instituțiile statelor membre care au luat o recunoaștere a invaliditate	Regimuri aplicate de instituții din Franța	Regimuri aplicate de instituții din membre care au luat o decizie de Regim destinat marinarilor	Regimuri aplicate de instituții din membre care au luat o decizie de Regim destinat marinarilor
		2/3		Invaliditate	Îngrijire
				invaliditate profesională	permanentă
				generală	totală
BELGIA	1. Regim general			neconcordanță	neconcordanță
	2. Regim destinat minerilor				
	- invaliditate generală parțială			neconcordanță	neconcordanță
	- invaliditate profesională				
	3. Regim destinat marinarilor			neconcordanță	neconcordanță

ITALIA	1. Regim general			
		- invaliditate -	neconcordanță	neconcordanță
	muncitori			
		- invaliditate -	neconcordanță	neconcordanță
	angajați			
	2. Regim destinat			
	marinarilor			
		- inapt pentru	neconcordanță	neconcordanță
	navigație			
LUXEMBURG	Invaliditate -		neconcordanță	neconcordanță
*3)	muncitori			
		- invaliditate -	neconcordanță	neconcordanță
	angajați			

*1) În măsura în care invaliditatea recunoscută de instituțiile belgiene este invaliditate generală.

*2) Doar dacă instituția belgiană a recunoscut că lucrătorul este inapt pentru munca în subteran sau la suprafață.

*3) Articolele privind concordanța dintre Luxemburg, pe de o parte, și Franța și Belgia, pe de altă parte, vor face obiectul unei reexaminări tehnice, luându-se în considerare modificările aduse legislației naționale luxemburgheze.

ITALIA

State	Regimuri aplicate de membre instituțiile statelor	Regimuri aplicate de instituții din Italia		
	membre care au luat o	pentru care decizia este obligatorie, în	cazuri de concordanță	
	decizie de recunoaștere a			
	gradului de invaliditate	Regim general	Marinari	
			inapți	
pentru		Muncitori	Angajați	navigație
BELGIA	1. Regim general	neconcordanță	neconcordanță	
	neconcordanță			
	2. Regim destinat			
	minerilor			
	- invaliditate generală	concordanță	concordanță	
	neconcordanță			
	parțială			
	- invaliditate	neconcordanță	neconcordanță	
	neconcordanță			
	profesională			
	3. Regimuri destinate	neconcordanță	neconcordanță	
	neconcordanță			
	marinarilor			
FRANȚA	1. Regimuri generale:			
	- grup III (îngrijire	concordanță	concordanță	
	neconcordanță			
	permanentă)			
	- grup II	concordanță	concordanță	
	neconcordanță			
	- grup I	concordanță	concordanță	
	neconcordanță			
	2. Regim pentru			
	agricultură:			
	- invaliditate generală	concordanță	concordanță	
	neconcordanță			
	totală			
	- invaliditate generală	concordanță	concordanță	
	neconcordanță			

BELGIA	1. Regim general	concordanță	concordanță
	2. Regim destinat minerilor		
	- invaliditate generală parțială	neconcordanță	neconcordanță
	- profesională	neconcordanță	neconcordanță
	3. Regim destinat marinarilor	concordanță*1)	
	neconcordanță*1)		

FRANȚA	1. Regim general:		
	- grup III (îngrijire permanentă)	concordanță	concordanță
	- grup II	concordanță	concordanță
	- grup I	concordanță	concordanță
	2. Regim pentru agricultură:		
	- invaliditate generală totală	concordanță	concordanță
	- două treimi invaliditate generală		
	- îngrijire permanentă	concordanță	concordanță
	3. Regim destinat minerilor:		
	- două treimi invaliditate generală	concordanță	concordanță
	- îngrijire permanentă	concordanță	concordanță
	- invaliditate generală totală	neconcordanță	neconcordanță
	4. Regim destinat marinarilor		
	- invaliditate generală parțială	concordanță	concordanță
	- îngrijire permanentă	concordanță	concordanță
	- invaliditate profesională	neconcordanță	neconcordanță

*1) În măsura în care invaliditatea recunoscută de instituția belgiană este
invaliditate generală.

ANEXA VIII

Cazuri în care prestația autonomă este egală sau mai mare decât prestația pro rata

[Articolul 52 alineatul (4)]

A. DANEMARCA

Toate cererile de pensii prevăzute în legea privind pensiile sociale, cu excepția pensiilor menționate în anexa IX.

B. FRANȚA

Toate cererile de alocații de pensii sau de urmaș, în conformitate cu regimurile de pensii suplimentare pentru salariați sau persoane care desfășoară activități independente, cu excepția cererilor de pensii pentru limită de vârstă sau de urmaș, în conformitate cu regimul suplimentar de pensii pentru personalul navigant din aviația civilă.

C. IRLANDA

Toate cererile de pensii, pensii pentru limită de vârstă (de tip contributiv) și pensia de soț supraviețuitor (de tip contributiv).

D. ȚĂRILE DE JOS

În cazul în care o persoană are dreptul la o pensie în temeiul legii din Țările de Jos privind asigurările generale pentru limită de vârstă (AOW).

E. PORTUGALIA

Cererile de pensie de invaliditate, pentru limită de vârstă și de urmaș, cu excepția cazurilor în care durata totală a perioadelor de asigurare realizate în temeiul legislației a mai mult de un stat membru este egal sau mai mare decât 21 de ani calendaristici, perioadele naționale de asigurare sunt egale cu sau mai mici de 20 de ani, iar calculul se realizează în conformitate cu articolul 11 din Decretul-lege nr. 35/19 februarie 2002, care definește regulile pentru determinarea valorii pensiei. În aceste cazuri, prin aplicarea unor rate de constituire a pensiilor mai favorabile, valoarea rezultată din calculul pro rata poate fi mai mare decât cea rezultată din calculul autonom.

F. SUECIA

Pensia pentru limită de vârstă în funcție de venit (Legea 1998:674), pensia de urmaș în funcție de venit sub forma unei pensii de ajustare și pensia de orfan pentru copii, când decesul a survenit înainte de 1 ianuarie 2003, și pensia de văduvă (Legea 2000:461 și Legea 2000:462).

G. REGATUL UNIT

Toate cererile de pensie, prestații pentru văduve sau în caz de deces calculate în conformitate cu titlul III, capitolul 5, din regulament, cu excepția celor în care:

(a) în timpul unui exercițiu fiscal început la 6 aprilie 1975 sau după:

(i) persoana în cauză a realizat perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de rezidență în temeiul legislației Regatului Unit și a unui alt stat membru și

(ii) unul (sau mai multe) dintre exercițiile fiscale prevăzute la punctul (i) nu este considerat ca generator de drepturi, în sensul legislației Regatului Unit;

(b) perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației în vigoare din Regatul Unit pentru perioadele anterioare datei de 5 iulie 1948 ar fi luate în considerare în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din regulament, prin aplicarea perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă sau de rezidență realizate în temeiul legislației unui alt stat membru.

ANEXA IX

Prestații și acorduri care permit aplicarea articolului 54

I. Prestații prevăzute la articolul 54 alineatul (2) litera (a) din regulament, a căror valoare este independentă de durata perioadelor de asigurare sau de rezidență realizate.

A. BELGIA

Prestațiile acordate în cadrul regimului general de invaliditate, al regimului special de invaliditate pentru mineri și al regimului special pentru navigatorii din marina comercială.

Prestații acordate în cadrul asigurării persoanelor care desfășoară activități independente împotriva incapacității de muncă.

Prestații acordate pentru invaliditate în cadrul regimului de securitate socială în provinciile extracontinentale și al regimului de invaliditate pentru foști angajați din Congo Belgian și Rwanda-Urundi.

B. DANEMARCA

Pensia națională daneză completă pentru limită de vârstă, dobândită după o perioadă de rezidență de 10 ani de către persoane care ar fi avut dreptul la o pensie până la 1 octombrie 1989 cel târziu.

C. GRECIA

Prestații acordate în conformitate cu Legea nr. 4169/1961 privind regimul de asigurări din agricultură (OGA).

D. SPANIA

Pensiile de urmaș acordate în cadrul regimului general și al regimurilor speciale, cu excepția regimului special pentru funcționari.

E. FRANȚA

Pensii de invaliditate în cadrul regimului general francez de securitate socială sau în cadrul regimului pentru lucrătorii din agricultură.

Pensie de invaliditate pentru soțul supraviețuitor, în conformitate cu regimul general de securitate socială sau în conformitate cu regimul pentru lucrătorii din agricultură, calculată pe baza pensiei de invaliditate a soțului decedat, acordată în aplicarea articolului 52 alineatul (1) litera (a).

F. IRLANDA

Pensie de invaliditate de tip A.

G. ȚĂRILE DE JOS

Legea din 18 februarie 1966 privind asigurarea de incapacitate de muncă pentru salariați, în versiunea sa modificată (WAO).

Legea din 24 aprilie 1997 privind asigurarea de incapacitate de muncă pentru persoane care desfășoară activități independente, în versiunea sa modificată (WAZ).

Legea din 21 decembrie 1995 privind asigurarea generalizată pentru urmași (ANW).

H. FINLANDA

Pensii naționale plătite persoanelor cu handicap din naștere sau care au dobândit un handicap la o vârstă precoce (Legea pensiilor 547/93).

Pensii naționale calculate în conformitate cu Legea pensiilor naționale din 8 iunie 1956 și acordate în conformitate cu regulile tranzitorii ale Legii pensiilor naționale (547/93).

Pensia de orfan suplimentară în conformitate cu Legea pensiei de urmaș din 17 ianuarie 1969.

I. SUECIA

Pensia de urmaș în funcție de venituri, sub forma unei pensii de orfan și a pensiei de adaptare, în cazul în care decesul a survenit la 1 ianuarie 2003 sau ulterior, iar defunctul era născut în 1938 sau ulterior (Legea 2000:461).

II. Prestații prevăzute la articolul 54 alineatul (2) litera (b) din regulament, a căror valoare este stabilită în funcție de o perioadă creditată, considerată realizată între data materializării riscului și o dată ulterioară:

A. GERMANIA

Pensii de invaliditate și de urmaș, pentru care se ia în considerare o perioadă suplimentară.

Pensii pentru limită de vârstă, pentru care se ia în considerare o perioadă suplimentară, deja dobândită.

B. SPANIA

Pensiile pentru încetarea activității sau încetarea activității din cauza unui handicap permanent (invaliditate) din cadrul regimului special pentru funcționari, cuvenite în conformitate cu titlul I din textul consolidat al Legii privind titularii de pensii de stat, în cazul în care, în momentul materializării riscului, beneficiarul era funcționar activ sau era considerat ca atare; ajutoare de deces și pensii de urmaș (persoane văduve, orfani și părinți), cuvenite în conformitate cu titlul I din textul consolidat al Legii privind titularii de pensii de stat, în cazul în care, la data decesului, funcționarul era activ sau era considerat ca atare.

C. ITALIA

Pensiile italiene pentru incapacitate totală de muncă (inabilita).

D. LUXEMBURG

Pensii de invaliditate și de urmaș

E. FINLANDA

Pensii pentru salariați, pentru care se iau în considerare perioadele din viitor, în conformitate cu legislația internă

F. SUECIA

Indemnizația pentru boală și alocații de înlocuire, sub forma unei prestații garantate (Legea 1962:381).

Pensie de urmaș calculată pe baza perioadelor de asigurare presupuse (Legea 2000:461 și 2000:462).

Pensie pentru limită de vârstă sub forma unei pensii garantate, calculată pe baza unor perioade presupuse evaluate anterior (Legea 1998:702).

III. Acorduri prevăzute la articolul 54 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din regulament, destinate să prevină luarea în considerare de două sau mai multe ori a aceleiași perioade creditate:

Acordul privind securitatea socială din 28 aprilie 1997 dintre Republica Finlanda și Republica Federală Germania.

Acordul privind securitatea socială din 10 noiembrie 2000 dintre Republica Finlanda și Marele Ducat al Luxemburgului.

Convenția nordică privind securitatea socială din 15 iunie 1992.

ANEXA X

Prestații speciale în numerar de tip necontributiv

[Articolul 70 alineatul (2) litera (c)]

Conținutul prezentei anexe este adoptat de Parlamentul European și de Consiliu, în conformitate cu tratatul, cât mai curând posibil și cel târziu înainte de data aplicării prezentului regulament, prevăzută la articolul 91.

ANEXA XI

Dispoziții speciale pentru aplicarea legislației anumitor state membre

[Articolul 51 alineatul (3), articolul 56 alineatul (1) și articolul 83]

Conținutul prezentei anexe este adoptat de Parlamentul European și de Consiliu, în conformitate cu tratatul, cât mai curând posibil și cel târziu înainte de data aplicării prezentului regulament, prevăzută la articolul 91.